

Giới thiệu Khi Thiên Sứ Biết Yêu

Là một thiên sứ ở trên trời, chắc hẳn ai cũng biết một điều luật cấm kỵ bất di bất dịch đó là không được yêu, nếu bất cứ ai sai phạm đều sẽ bị xóa sổ và tan biến vĩnh viễn...

Truyện Khi Thiên Sứ Biết Yêu là một cái nhìn độc đáo về tình yêu khi hai người họ đều bắt đầu bằng cấp độ thiên sứ tập sự và cùng nhau vượt qua các bài thi thăng cấp khó khăn. Sau bao nhiêu khốn khó vượt qua thì vô tình họ nhận ra một sợi dây thép đang cố tình ràng buộc họ lại mà không thể dứt ra...

Một câu chuyện tình đẹp đẽ đã được mở ra giữa hai người nhưng ẩn sâu trong đó là những quy tắc độc đoán uy nghiêm của chốn thiên lai. Liệu bọn họ có thể chia cách thành công mối tình ấy hay là cùng nhau tiến đến mặc cho cái quy định đầy cam go kia ???

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sứ Biết Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: KHỞI ĐẦU

Chú giải:

Thủy tinh ký ức: Là một quả bóng thủy tinh có thể lưu trữ các mảnh ký ức buồn vui hay đau khổ của con người. Thủy tinh ký ức thường được các vị Thiên Sứ Tình Yêu sử dụng trong quá trình đi tìm Hạt giống của Hạnh Phúc.

Hạt giống của Hạnh Phúc: Khi các vị Thiên Sứ Tình Yêu đã chữa lành trái tim tổn thương của con người, họ sẽ nhận được hạt giống hạnh phúc – là vật đã sinh ra các vị thiên sứ.

Linh hồn lang thang: Những linh hồn khi chết đi vẫn không còn siêu thoát. Đa phần vì họ còn vẩn vơ Trần Gian, hoặc do các Giám tử ngục làm lạc mất linh hồn.

Giám tử ngục: Là người đưa các linh hồn chết đã không còn vơ vẩn Trần Gian xuống địa ngục.

Sợi dây chuyền của Định Mệnh: Sở dĩ có tên gọi như vậy vì sợi dây chuyền này là của Thần Định Mệnh-1 vị thần nắm giữ định mệnh của tất cả mọi người, có thể biết trước tương lai của bất kỳ ai. Tương truyền/sợi dây chuyền này có 1 quyền năng vô hạn.

Thiên Sứ Tình Yêu: Là các vị thiên sứ làm nhiệm vụ thu thập các hạt giống của hạnh phúc.

Thần Tình Yêu: Là vị thần cai quản các vị Thiên Sứ Tình Yêu. Đồng thời là người nắm giữ tình duyên của nhân gian.

Quý dữ: Khi bạn đã thỏa thuận với Quý dữ thì Quý dữ sẽ thực hiện 1 yêu cầu của bạn, đổi lại bạn phải cho Quý dữ linh hồn của chính mình.

Hung Thần: Một vị thần xui xẻo, thường bám theo sau con người (tất nhiên là con người không thể nhìn thấy) để đem vận xui ám lên con người.

Thiên Thần Sa Ngã: Lúc trước từng là tiên sứ, nhưng về sau do bỏ trốn khỏi Thần Giới nên bị các Thiên Sứ Giám Sát tìm kiếm gắt gao. Đôi cánh của Thiên Thần Sa Ngã có màu đen huyền, một biểu tượng của cái ác. Họ thường hay tìm cách chọc phá con người, và đôi khi giết chết người ở Phàm Giới.

Tinh Linh: Là các tinh linh nhỏ bé, có đôi cánh giống đôi cánh của bướm, thường làm nhiệm vụ đưa thư giữa Trần Giới – Thần Giới.

Thánh Điện của Tình Yêu Vĩnh Hằng-Nơi tập hợp của tất cả sự hạnh phúc của loài người, nơi vị Thần Tình Yêu cư ngụ và ngày hôm nay... một ngày rất quan trọng đối với bất kỳ Thiên Sứ Tình yêu thực tập nào.

. Trong Thánh Điện

“Xem ra cô ta muốn chơi trội đây mà!” _ 1 Thiên Sứ che miệng nói.

“Người như cô ta mà cũng được làm Thiên Sứ à!? Thật chẳng hiểu nổi!” _ 1 Thiên Sứ khác cố gắng nói thật to cho mọi người cùng nghe.

...

Khác với mọi người, nàng Thiên Sứ có khuôn mặt quyền rũ đưa ánh mắt khinh miệt nhìn cô.

Cô - người mà hôm nay dám cả gan đến trễ trong 1 ngày cực kỳ trọng đại này. Tất nhiên không thể phản bác lại bọn họ, nhưng cũng chẳng thể bước vào hàng vì chỗ của mình đã bị người khác chiếm, đành đứng đó chịu trận vậy.

“Hừ,các người nghĩ các người hay lắm à! Lúc nào cũng truy tìm từng lỗi lầm nhỏ nhặt của ta để nói xấu.Nếu không phải nơi đây là giữa Thánh Điện,ta đây nhất định cho các người biết tay!” _ Cô thầm nghĩ

Bây giờ ở thánh điện như vỡ ra vì tiếng nói.Một phần vì bọn họ rất ghét cô- người được thần Tình Yêu yêu mến,phần khác vì thần Tình Yêu chưa đến nên họ như được nước làm tới.

“Ta không ngờ các con là những đứa con mà ta đã nuôi dưỡng suốt mấy triệu năm nay” _ Từ một khoảng không trống ở thánh điện thần Tình yêu xuất hiện,ánh mắt Ngài nhìn chăm chăm vào những Thiên Sứ khác. Thánh điện giờ yên lặng 1 cách lạ thường.

“Yến Oanh,con mau lại đây đứng” _ Không thay đổi hướng nhìn,Ngài gọi cô đứng vào phía sau mình,gọng nói không 1 chút ngữ điệu,khác hẳn với mọi khi

Theo linh tính của cô,Ngài chắc chắn đã nổi giận rồi.Lần này cho dù cô là người Ngài yêu quý đến mấy,đã phạm vào luật lệ thì cũng như bao người khác.

“Song Thư” _ Ngài bỗng cất tiếng gọi tên 1 Thiên Sứ

“D...ạ” _ cô Thiên Sứ như sợ hãi tội,sợ sệt đáp lời.

“Con sẽ cùng Hạ Chí để thực hiện bài thi”

“V...vâng ạ!”

“Bạch Kim con sẽ cặp với Quốc Anh”

“Thưa vâng!”

...

“Nguyệt Uyển”

“Vâng thưa Ngài” _ Thiếu nữ quyền rũ lúc này đưa ánh mắt kính trọng nhìn vị thần Tình Yêu như chờ đợi 1 điều gì đó.

“Cô ấy chắc chắn sẽ cùng cặp với Thụ Nhân,người tài giỏi phải cặp cùng người tài giỏi,rõ quá còn gì!” _ 1 Thiên Sứ nói nhỏ.

“Chuyện này quá rõ!” _ Người khác tiếp lời

Thần Tình Yêu đưa ánh mắt lãnh đạm nhìn mọi người.

“Nguyệt Uyển, con sẽ cặp với Hạ Chí” _ Thần Tình Yêu nghiêm giọng nói

Mọi vật như đóng băng,không 1 tiếng nói,không 1 cử chỉ.Chỉ thấy mọi người đưa ánh mắt không giấu nổi nét ngạc nhiên chuyển ánh mắt từ Ngài sang Nguyệt Uyển.Khuôn mặt của Nguyệt Uyển lúc này như đóng băng...Giờ chỉ còn Yến Oanh là chưa có người cặp cùng,chẳng lẽ...

Ánh mắt mọi người lập tức nhìn sang nơi Yến Oanh đang đứng,chi thấy cô đang chăm chú nhìn Nguyệt Uyển.Thấy mọi người nhìn mình,ánh mắt cô thoáng vài tia khó hiểu,nhưng rồi cũng vụt mất vì cô không quan tâm mấy.

“Yến Oanh,con ở lại đây với ta,ta có chuyện muốn nói.Những người khác ra ngoài đi!”

“Vâng ạ” _ Cô tiếp lời,ánh mắt chuyển từ nơi Nguyệt Uyển về phía Nam.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sứ Biết Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: NGƯỜI ĐƯỢC CHỌN

“Vâng ạ” _ Cô tiếp lời,ánh mắt chuyển từ nơi Nguyệt Uyển về phía Ngài.

Thánh Điện giờ chỉ còn mỗi cô và Ngài.

Ngài nhìn cô thầm nghĩ”Đứa con này của ta xem ra đã lớn thật rồi.Nhớ hôm nào con chỉ như một chú mèo con hay quanh quẩn bên ta,vậy mà giờ đây chú mèo con này đã trở thành một thiếu nữ xinh đẹp rồi.Thời gian trôi nhanh quá chẳng!Nó trôi nhanh đến mức con phải đối mặt với số phận của con rồi...Số phận của con...”

“Yến Oanh”

“Vâng ạ!”

“Con sẽ cặp với Thụ Nhân trong 1 cuộc thi Khảo sát tư cách Thiên Sứ Tình Yêu mới! Hy vọng con sẽ không làm ta thất vọng” _ Ngài nói, ánh mắt khó hiểu nhìn cô.

“Thụ Nhân, con mau đến đây!” _ Nói rồi, Ngài đưa ánh mắt nhìn về 1 anh.

Anh- người không biết từ lúc nào đã xuất hiện ở nơi đây.

Anh- người được mệnh danh ‘Hoàng tử Tình Yêu’

Anh- người đem lại bao nhiêu nỗi nhớ nhung của các nữ Thiên sứ

Anh- một người có vẻ đẹp lãng tử, lại có tính cách lạnh lùng nên thu hút bao nhiêu ong bướm. Tuy vậy anh luôn thực hiện đúng những nội quy nghiêm ngặt chốn Thần Giới

Đó là những gì cô nghe mọi người nói với nhau về anh.

“Chào Ngài”

“Chào con Thụ Nhân, ta nghĩ con cũng biết lý do hôm nay con ở đây nhỉ!? Đây là người con cần giúp đỡ đây, Yến Oanh” _ Ngài nói

“C... Chào anh... ạ!” _ Tuy cô đã từng gặp nhiều chuyện ‘phi thường’ trên cõi đời này, nhưng chuyện phi thường này xem ra là chuyện phi thường nhất mà cô từng gặp. Ai ngờ Hoàng Tử Tình Yêu lại cặp với cô, hơ hơ... đúng là trái đất tròn, không gì là không thể.

Anh quay lại nhìn cô, ánh mắt thoáng vãi tia kinh ngạc. Anh nghĩ: “Cô gái này chẳng phải là...”

Ồ! Sự tĩnh lặng lại ủa về nữa à.

Ngài nhìn anh và cô, bất giác cười nhẹ.

“Số phận quả thật nhiều điều bất ngờ”

Vài phút sau, cô chợt nhớ đến thắc mắc lúc nãy

“Thưa Ngài, Ngài có thể cho con biết Cuộc thi Khảo sát Thiên Sứ Tình Yêu mới là sao à!?”

“Con biết đấy, từ thời xa xưa, cách đây từ rất lâu, các vị thần đã cai quản và bảo vệ cho nhân gian bằng sức mạnh màu nhiệm của mình. Tuy nhiên, không phải con người không có sức mạnh ấy! Để có sức mạnh ấy, họ phải là những con người có kiến thức uyên thâm, những người có đạo hạnh cao trong hàng trăm kiếp, ... Sau khi chết và đầu thai sang 1 kiếp khác, họ sẽ được ban tặng 1 khả năng đặc biệt!”

“Dạ!?” _ Cô vô thức cất tiếng tỏ vẻ khó hiểu

“Tất nhiên, cho dù họ có được những khả năng đặc biệt ấy đi chăng nữa thì họ vẫn là con người, họ cũng đã từng bị tổn thương về tình cảm và mong muốn được chữa lành vết thương ấy. Mỗi kỳ thi Khảo sát Thiên Sứ Tình Yêu sẽ có 1 Thiên Sứ Tình Yêu thực tập được chọn để chữa lành vết thương cho những con người mang khả năng đặc biệt này, và con chính là người được chọn để thực hiện công việc này!”

“C... Con á!?”

“Chẳng lẽ con nghi ngờ ta đây không còn minh mẫn nữa à!?”

“Không ạ, con không có ý đó. Ý con là... tại sao lại là con ạ!?”

Ngài nhìn cô, ánh mắt nhìn cô khó hiểu, nói: “Vì số phận đã an bài như thế!”

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sứ Biết Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: BẮT ĐẦU HÀNH TRÌNH

Cô biết Ngài, Ngài luôn là như thế, luôn nói những lời nói khó hiểu. Nhưng khó hiểu hơn là tại sao ngài lúc nào cũng nói về “Số Phận”, lúc nào cũng là

thể...cũng chỉ mãi là “Số Phận”

Không biết từ lúc nào,cô bỗng không thích từ “Số Phận”. Vì gắn liền với nó chẳng phải là những bí ẩn mà Thần Tình Yêu đã cho vào sao?Cũng phải,số phận lúc nào chẳng kỳ lạ và bí ẩn,có đôi lúc làm người khác ngạc nhiên nữa cơ mà...Nhưng không phải chỉ cần chúng ta chọn đúng con đường để đi thì có thể nắm giữ được số phận sao?

Ngài biết chứ!Biết rất rõ là đằng khác.không phải tình yêu cũng là 1 phần của số phận sao.Biết bao nhiêu cuộc tình tan vỡ chỉ vì 2 chữ “Số Phận” còn gì!?Nhưng chọn đúng con đường thì được gì nào!?Con nên biết rằng số phận không có quy tắc nào nhất định nào cả. Việc duy nhất là phải tùy theo từng tình huống mà quyết định con đường để đi thôi.Mãi mãi không có con đường đúng ở nơi số phận,chỉ có con đường con cho là tốt nhất...

“Thưa Thần Tình Yêu,Ngài gọi con đến có chuyện gì không ạ!”_Bỗng,một giọng nói vang lên,phá tan không khí tĩnh lặng nơi Thánh Điện.

“À,Tiểu yêu nhà người đã đến rồi à!”_Ngài cất tiếng đáp lại 1 Tiểu Yêu có đáng vẻ tinh nghịch mới bước vào.Tiểu yêu này rất nhỏ,có đôi cánh bướm màu xanh lam,đôi mắt to tròn cùng nụ cười lém lỉnh.

Các Tiểu Yêu thường làm chia thành rất nhiều loại:Tiểu Yêu Hoa sử dụng đôi tay tài hoa của mình tô điểm cho những bông hoa đang nở,Tiểu Yêu Nhạc thì dạy cho những chú chim cất tiếng hót cho đời thêm tươi vui,...Nhưng với cô nhóc Tiểu Yêu này thì có lẽ là Tiên Yêu Vật-những Tiên Yêu chuyên phục vụ cho các vị thần chốn Thần Giới.

“À Yến Oanh,cô nhóc Tiên Yêu này tên là Hạ Vy.Hạ Vy sẽ chuyển lời ta nói với con đến con trong thời gian con ở Trần Gian”

“Chào chị,rất vui được gặp ạ!”_Hạ Vy mỉm cười tinh nghịch nhìn cô .

“À...Ồ...Rất vui được gặp em!”_Lâu lắm rồi mới thấy nụ cười tươi không chút giả tạo như thế này nên cô bất giác ngẩn người.

“Chúc con may mắn,Yến Oanh.Gặp lại con sau!”_Nói rồi Ngài biến mất vào không khí.

“Cùng đi thôi!Không biết Trần Giới ra sao nhỉ?Chắc là có nhiều điều thú vị lắm nhỉ?Chị muốn đến đó thật nhanh quá đi thôi!”_Cô nói,không giấu sự phấn khích.

“Vậy thì xem ai đến Trần Giới nhanh nhất nhé!”_Hạ Vy cất tiếng nói

Nói rồi,Hạ Vy phóng như gió bay đi mất.Cô cũng bắt đầu dang đôi cánh màu hồng nhạt bắt đầu bay.

A,hình như mình quên...

Cô quay lại nhìn anh.Thấy anh nhìn cô trân trân,cô thoáng ngượng,2 gò má ửng hồng .Vì thế không nói lời nào,bay đi mất không 1 lời.Vốn dĩ,cô định đi cùng anh,nhưng xem ra không được rồi...

Anh thấy cô nhìn lại rồi ngượng ngừng đi mất,bất giác mỉm cười.Lúc này anh nhìn cô không chớp mắt,vì đơn giản...cô rất đẹp.Một nét đẹp trong sáng và thuần khiết.Làn da trắng mịn,khuôn mặt rất thuần khiết nhưng rất quyến rũ.Đôi mắt to tròn có màu tím bạch kim rất đẹp,ngắm mãi không chán,càng ngắm lại không thể rời khỏi!Nhưng lý do quan trọng nhất chính là vì cô rất giống người đó...

Nghĩ tới đây,đôi mắt ánh quay lại về lạnh lùng,nụ cười lúc này cũng không còn trên môi.Anh dang đôi cánh,bay đi.

Vài lời nho nhỏ: Có vài nhân vật về sau mình sẽ dùng tên 12 Cung Hoàng Đạo nên tính cách cũng dựa vào chòm sao đó.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Biệt Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: NHÂN DUYÊN

Các ánh đèn rực rỡ đủ màu sắc,rời sự nhộn nhịp bao trùm lên cả thành phố tấp nập này khi màn đêm buông xuống.Ở các rạp hát lớn,tiếng dương cầm,vi-o-long,...vang lên vừa trầm vừa bổng ;ở các quán ăn,tiếng của những đứa trẻ cười vui đất ta bố mẹ bước ra;...Đủ mọi màu sắc,âm thanh khác nhau vang lên ở nơi đây.Thật khác với Thần Giới .Họ không dùng ánh sáng của vì sao sáng về đêm,thế giới của họ đầy những âm thanh,màu sắc khác nhau.Thế giới của họ thật tuyệt vời!

“Này chị Yến Oanh,sao lại ngẩn người ra thế chứ!?”_Hạ Vy hỏi nhỏ

“Nàng ta dù sao cũng mới đến Trần Giới lần đầu”_Thụ Nhân nói,rõ ràng là có ý trong lời...

“À à”

Nửa giây sau,Hạ Vy khó hiểu cất tiếng

“Nhưng không phải ở Bách Toàn Thư có quyển sách giới thiệu về con người và thế giới họ sống sao!?Với lại công việc của các người chẳng lẽ không xem qua bao giờ à!”

“Nàng ta là trường hợp đặc biệt”_ Hơ hơ,y trong lời rõ ràng là...

“Này này,2 người ngồi đây nói xấu ta đây đủ chưa,ta đây có biết nhưng chưa từng thấy tận mắt thôi!”_ Yên Oanh tức giận mình oan cho chính mình.

“Được rồi,bây giờ định đứng ở đây bao lâu nữa đây.Chúng ta đến đây không phải chơi đùa”_ Nói rồi, Thụ Nhân cất cánh bay đi trước.Hạ Vy liền bay theo sau

“A,đội ta với”_ Yên Oanh phát hiện mình bị bỏ rơi,nói gấp,sau đó đuổi theo.

. Trường THPT White

Hazz,rất cuộc là đưa hay không,mi làm ơn ,nghĩ nhanh đi,...

“Này Dương Dương,cậu ngồi đây chi thế,mặt lại đỏ như quả ớt đỏ thế kia nữa...”_ Một chàng trai tuần tú,quan tâm hỏi.Có điều,gọng điệu không hề có 1 chút gì là quan tâm!!!Hơhơ

“Cái gì mà quả ớt đỏ hả,cút ngay cho nhờ...”_Người bị gọi là “quả ớt

đỏ” tức tối mắng anh chàng kia

Hu hu,tên chết tiệt,ta giết ngươi bây giờ,còn bức thư này...thôi...bỏ đi...

Cách đó không xa,Yên Oanh lên tiếng

“Cô gái này là...”

“Mục tiêu của chúng ta tên Bạch Dương,hiện đang học lớp 11 trường THPT White,thích người bạn tên Tuấn Anh học cùng lớp nhưng không dám tỏ tình.Nhiệm vụ của chúng ta là giúp Dương Dương,giúp cô ấy có đủ tự tin để bày tỏ lòng mình.”_ Thụ Nhân đọc trôi chảy những thông tin cần biết.

“Đề tôi giúp cô ấy a!”_Nói rồi,cô bay xuống

“Nè nè...Chị có biết...”_ Hạ Vy chưa nói hết câu ‘chị xuất hiện như thế họ sẽ kinh ngạc không’ thì cô đi mất.Thụ Nhân thì lắc đầu bó tay,cô gái này suy nghĩ sao đơn giản thế!?

Bạch Dương đang ‘đấu tranh’ với suy nghĩ của mình thì sau lưng Tuấn Anh,một luồng sáng như ánh mặt trời bỗng nhiên xuất hiện.Kế đó xuất hiện 1 thiếu nữ xinh đẹp.Nhất thời cô bị kinh sợ!

“Bỏ a,tại sao chứ!?Nếu muốn tỏ lộ tình cảm thì cứ nói,đây là 1 việc trong sạch mà,sao phải xấu hổ cơ chứ!?”_ Cô gái kỳ lạ đó lên tiếng,Dương Dương bây giờ mở to mắt nhìn cô

“AAAA...”

“Chuyện gì thế Dương Dương”

Không trả lời câu hỏi, Dương Dương nắm lấy tay Yên Oanh bỏ chạy.

.Sau sân trường

“Cô...cô...rất cuộc là ai!”_ Vừa thở gấp,Dương Dương hỏi cô.

“Tôi là ai!?Tôi chính là Thiên Thần Tình Yêu”_Yên Oanh đáp lại,sau đó cười tươi như ánh mặt trời.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Biết Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: NHÂN DUYÊN (2)

Bình tĩnh lại, Dương Dương nhìn kỹ lại cô gái đang đứng trước mình.

Từ đôi mắt tím bạch kim, mái tóc nâu hạt dẻ xoăn nhẹ, làn da trắng sáng đến đôi cánh thiên sứ... Quả là đẹp a... Quả là giống mỹ nhân a...

“Chị Yến Oanh, đừng chạy lung tung chứ, làm em và cả anh Thụ Nhân mệt chết vì kiếm chị a!” _ Từ xa, Hạ Vy và Thụ Nhân bay đến.

“A...A...A”

“Im ngay” _ Giọng nói lạnh băng của Thụ Nhân vừa lên tiếng không gian bắt đầu im lặng đến đáng sợ.

5 phút sau

“Thôi, sắp tới giờ tôi vào học rồi, chút các người phải giải thích cho tôi đây. Cấm bỏ trốn!” _ Bình tĩnh lại, Dương Dương nói, sau đó chạy gấp vào lớp. Bỏ lại Yến Oanh bị ‘giáo huấn’ 1 trận

. Tại nhà Dương Dương

“Rốt cuộc các người là ai? Ở đâu? Tại sao lại bám theo tôi!”

“Bám theo!? Chúng tôi đâu phải bảo vệ của cậu, bám theo cậu làm gì!”

“Thế các người chẳng lẽ là vong hồn bám theo tôi, tôi có làm các người chết à!” _ Dương Dương bức tức nói. Nhớ lại cái khoảng khắc họ bám theo cô từ trường về tới nhà. May là họ vô hình, không chắc cô lại gặp rắc rối.

“Tôi nói lại lần cuối nha, tôi là Thiên Thần Tình Yêu.”

“Thôi, các người là gì cũng được biến ra khỏi nhà tôi. Tôi cần yên tĩnh học bài!”

1 tiếng sau

Ngoài trời màn đêm buông xuống, phố cũng bắt đầu lên đèn. Nhà của Dương Dương nằm ngoài trung tâm thành phố nên khá yên tĩnh. Lại gần công viên nên không khí rất trong lành, hương hoa Lài Nhật cũng nhẹ nhàng lan tỏa.

À... Trong khung cảnh này, có 3 người lạnh lẽo đứng trước 1 căn nhà khá đẹp và tinh tế. Có 1 thiếu nữ và 1 tinh linh nhỏ như hóa đá đứng đờ người ra. Chàng trai bên cạnh mặt vô cùng bình tĩnh như chẳng có gì xảy ra.

Xác định là họ bị đá ra khỏi nhà gia chủ đây mà

“Mẹ ơi! Con ra ngoài 1 tí nha! Con đi tập thể dục 1 tí!” _ Bỗng trong nhà vọng ra tiếng Dương Dương

“Được rồi, đi nhanh về nhanh con nha”

“Vâng ạ” _ Sau đó cửa mở ra, Dương Dương chạy ra

“Đến công viên nói chuyện với tôi một tí” _ Nói rồi Dương Dương bước đi đến trước, gần đến đoạn rẽ thì đi chậm lại như đang chờ ai đó. Thấy thế, 3 người bọn họ cất cánh bay đến

Trên đường đi, Dương Dương đi chậm rãi. Ý muốn chờ họ đi, dù sao chỗ ở đây chưa chắc gì họ đã quen

. Ở công viên

“Được rồi, bây giờ nói đi”

“Nói gì?” _ Yến Oanh mỉm cười, tỏ vẻ khó hiểu nhìn Dương Dương

“Các người nói các người là Thiên Thần Tình Yêu. Vậy các người đến đây làm gì? Tại sao lại đi theo tôi?”

“À, như đã nói, chúng tôi là Thiên Thần nên chúng tôi đến để giúp cậu bày tỏ tình cảm của mình với Tuấn Anh”

“Sao... Sao cô biết tôi thích...” _ Mặt Dương Dương bây giờ như quả ớt đỏ vậy. Khó trách Tuấn Anh nói cô là...

“Chúng tôi là Thiên Thần mà!” _ Cô nói,sau đó nháy mắt tình nghịch

“Vội lại nhìn biểu cảm khuôn mặt của cô cũng đủ biết!” _ Hạ Vy cất tiếng,cười tình nghịch trêu chọc Dương Dương

“Vậy có nghĩa là nếu chưa hoàn thành nhiệm vụ thì các người vẫn bám. . .à không đi theo tôi à!”

“Ừ,cô cũng thông minh đấy”

“Vậy...Vậy các người giúp tôi 1 chuyện được không!” _ Dương Dương đỏ tía mặt ấp úp nói

“Việc gì?”

“Giúp...Giúp tôi...trở nên...trở nên...” _ Khuôn mặt cô càng lúc càng đỏ hơn

“Trở nên?”

“Xinh xắn và duyên dáng hơn”

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Bất Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: THAY ĐỔI

“Sao...Sao anh lại biết...?” _ Bạch Dương kinh ngạc nhìn Thụ Nhân hỏi.Chẳng lẽ anh có thể đọc suy nghĩ của người khác?

“Kinh nghiệm thôi!” _ Thụ Nhân trả lời

“Kinh nghiệm gì?”

Không trả lời câu hỏi của Bạch Dương,Thụ Nhân đưa ánh mắt nhìn lên bầu trời xa xăm

Còn Yến Oanh,lúc này cô đã có phần khó hiểu bởi câu nói của Thụ Nhân,giờ nhìn bộ dạng kinh ngạc của Dương Dương cô càng khẳng định câu nói của Thụ nhân lúc này là đúng.Nhưng...

Sau đó cô chuyển ánh mắt khó hiểu từ Thụ Nhân về Dương Dương.

Dương Dương cũng khá đẹp a! Nước da trắng mịn,dáng người đẹp,khuôn mặt rất xinh,đôi mắt có màu nâu nhạt,mái tóc đen dài buộc cao lệch sang bên.Còn trang phục thì khá thoải mái,quần jean ngắn và chiếc áo sọc đen khá ưa là phong cách.Dương Dương trong rất cá tính và cuốn hút a!

“Thế...rốt cuộc...các người có giúp tôi không!”

“Tất nhiên rồi.Dù thế nào đó cũng là nhiệm vụ của chúng tôi!” _ Hạ Vy nói.Giọng nói rất tự là...vô tư!!!

Yến Oanh trầm nghĩ.Dù sao từ từ cũng sẽ biết.Cứ thực hiện nhiệm vụ rồi Bạch Dương cũng sẽ nói thôi!

. Trung tâm mua sắm White

“CÁI GÌ ĐÂY!!!” _ Một tiếng hét thất thanh nào đó ở cửa hàng quần áo.

“Mất cậu có không bị gì chứ.Đó tất nhiên là chiếc váy rồi” _ Hạ Vy trả lời

“Không nhiều lời.Muốn trở nên xinh xắn và duyên dáng tất nhiên phải thay đổi trang phục trước tiên chứ!” _ Yến Oanh mỉm cười nói.

Thế là Bạch Dương đành ngậm ngùi vào thử đồ.Sau đó cô bước ra,khuôn mặt đỏ ửng cả lên. Còn tất cả người trong tiệm kể cả nhân viên bán hàng đều kinh ngạc nhìn Bạch Dương

À...Thì là vì...

Đại loại là vì...

Nói chung là vì...

Bạch Dương rất đẹp nha!Nhưng đây là vẻ đẹp dịu dàng và rất nữ tính

Chiếc váy màu trắng có đường viền khá tinh tế,lại thêm đôi giày búp bê và chiếc kẹp tóc trắng làm vẻ trang nhã “tiềm ẩn” của Bạch Dương được bộc lộ ra.

“À...ò...Cô mặc chiếc váy này khá đẹp đấy,xin hỏi cô có muốn tôi gói lại không !?”_Chàng nhân viên bán hàng ngần ngại vài phút hơi ấp úng nói.

“À,được...được,gói lại dùm tôi.”

. Ở nhà Bạch Dương

“Thưa mẹ,con mới về”

“Hôm nay cô đi đâu thế,cho dù hôm nay là chủ...”_Mẹ Bạch Dương nói chưa dứt câu nhìn trân trân Bạch Dương như người chết mới sống lại

“Mẹ...oi...”

“Ồ,con gái mẹ cuối cùng cũng đã thay đổi rồi à!Ôn trời”_Dù khá nhạch nhiên nhưng khi thấy đứa con của bà đã trở lại đúng nghĩa con gái bà hết sức vui mừng như vừa vớ được vàng vậy

Trong phòng Bạch Dương

“Ha ha,nhìn điệu bộ của mọi người khi nhìn cậu sau khi thay đổi trang phục thật...ha ha...”_Yến Oanh vui vẻ cười to...Ồ thì cũng hơi hơi...đáng cười thật!Ha ha

“Có lẽ ngày mai còn vui hơn nữa đấy!”_Hạ Vy ánh mắt “hoi” thâm hiểm nói...

Thụ nhân không nói gì,chỉ đưa ánh mắt chứa đầy vẻ bí ẩn nhìn Bạch Dương.Trong đầu anh xuất hiện 2 câu hỏi hiện chưa có câu trả lời.

Thứ nhất,chẳng lẽ mọi chuyện sẽ lại theo thứ tự đó nữa à!?

Thứ hai,Ngài từng nói những người anh cần giúp đỡ lúc này có năng lực đặc biệt,thế cô gái này có gì đặc biệt kia chứ?

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Biệt Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: TÊN LẮM CHUYỆN

Dự đoán của Hạ Vy đúng thật,đúng là hôm sau Bạch Dương vào trường thì cứ như chấn động toàn trường.

Nam sinh thì phần đông người đều đưa ánh mắt si mê nhìn cô,số ít người còn lại từng là bạn chơi Taekwondo cùng cô thì hơi khó hiểu đưa ánh mắt nhìn người bạn của mình.

Nữ sinh thì phần đông đều ánh mắt từ kinh ngạc chuyển sang khó hiểu rồi từ khó hiểu chuyển sang...giận dữ.Vì theo họ...Bạch Dương- người con gái duy nhất thân thiết với Tuấn Anh đang muốn dùng vẻ ngoài mới này của mình quyến rũ hoàng tử trong mộng của họ.Phần ít còn lại...À,thật ra chỉ có 1 người là Đinh Đình là người duy nhất bình thường...”nhất”

Họ tức giận cũng phải.Trước giờ cô đã là 1 mỹ nhân,dù tính cách hơi con trai 1 tí nhưng khá là cuốn hút còn gì.Bây giờ lại bỗng chốc thay đổi thành 1 mỹ nữ dịu hiền quả là đáng sợ thêm bội phần

Nếu trước kia Bạch Dương là 1 cô gái cá tính thì giờ cô trở nên dịu dàng và xinh xắn.Bây giờ, mái tóc của cô hơi xoăn nâu,trang phục có phần dịu dàng hơn

“Dương Dương,sao hôm nay cậu...từ từ từ hóa thiếu nữ thế!?”_Đinh Đình bước đến trước mặt Bạch Dương tình nghịch chọc ghẹo.

“Cậu to gan nhì? Còn muốn sống không!?”_Nói rồi cô giơ nắm đấm dọa

“Tất nhiên!”

Đám nữ sinh giờ thầm nghĩ lại :”Chỉ thay đổi được vẻ ngoài,tính cách thì vẫn ngàn năm chưa đổi!Xem ra không cần quá lo!”

. CLB Taekwondo

Phập

Bạch Dương xoay người rồi tung cú 1 cú đá đầy uy lực vào người đối thủ. Anh chàng lập tức trúng đòn té khỏi võ đài.

10

9

8

...

3

2

1

Cô đã KO* đối thủ ngay sau khi bắt đầu trận đấu

Bạch Dương bước xuống võ đường. Thấy thế, Tuấn Anh đưa cho cô chiếc khăn lau rồi bước lên võ đài. Bên ngoài, đám con gái ánh mắt sáng rực chen nhau nhìn cậu qua cửa sổ.

Việc này mọi người đã quen nên xem như không.

Bạch Dương mồ hôi nhễ nhại ngồi xuống ghế nghỉ, thở gấp.

“Lần sau đừng quá sức” _ Đưa chai nước cho Bạch Dương, Đinh Đinh hơi lo lắng nói. Cũng phải, cô đã hạ gục đến 10 đối thủ liên tục cơ mà!

“Vẫn chưa bằng” _ Cô nói, ánh mắt sắc như dao nhìn lên võ đài

Trên võ đài, Tuấn Anh đã liên tục đánh bại 20 đối thủ của mình,

Đinh Đinh thở dài. Bạch Dương lúc nào cũng ganh đua với Tuấn Anh. Ngoài kết quả học tập cực tốt luôn đứng nhất trường, thì Taekwondo cô lại đứng thứ 2 sau Tuấn Anh

“Này, có ai mà nữ tính lại đánh hạ 10 người trong chót mắt không nhỉ?” _ Hạ Vy bi thảm cất tiếng, bao nhiêu công sức thay đổi cô đã tiêu tan vào mây khói

“Biết sao được, cậu ấy nói Taekwondo là niềm đam mê của cậu ấy mà!” _ Tuy rất đau đớn vì công sức của mình đổ sông đổ biển nhưng biết sao giờ. Yên Oanh chán nản nói

“Mà Thụ Nhân, anh ta đi đâu rồi nhỉ?” _ Cô trầm nghĩ

Trong lúc đó...

Thụ Nhân ngồi trên 1 đám mây nhỏ, đưa ánh mắt dâm chiêu nhìn xuống Trần Giới. Anh ngồi bất động rất lâu, như đang suy nghĩ vất vơ gì đó

Lúc này, lấy lý do chán việc cứ đi theo Bạch Dương nên anh nói với Yên Oanh định đâu đó ngắm cảnh. Trước khi đi anh không quên dặn cô cố gắng giúp đỡ Bạch Dương

Từ dưới Trần Giới, 1 chàng trai có đôi cánh màu hồng nhạt bay đến.

“Lâu quá không gặp Thụ Nhân”

“Ừ” _ Nói rồi, anh nhắm mắt lại

Vài phút sau

“Mời tôi đến đây để ngắm cảnh á!” _ Tất nhiên là câu nói đùa, nói

chuyện với tên kiếm lời Thụ Nhân này thì thà nói với tăng đó. Ít nhất thì có thể ném nó ra xa cho đỡ chán. Chứ với tên này thì phải pha trò cho đỡ chán chứ!

"Có chuyện muốn nhờ anh" _ Anh cũng chả muốn nhờ 'Tên Lắm Chuyện' này, nhưng vì việc này chỉ có hắn mới thực hiện được nên đành thôi!

"Đùa tôi à, anh mà cũng nhờ đến tôi"

"Có lợi đôi đường" _ Ý tức là "Việc này đôi với anh và tôi tất nhiên đều có lợi"

"Được thôi! Việc gì, cứ nói!"

* : KO là làm đối thủ khi bị đánh trong 10 giây không thể đứng lên. Lúc ấy, người thực hiện cú đá đó sẽ chiến thắng. Các cú đá KO thường có sức mạnh rất lớn.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Biệt Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: TỔ TÌNH

Cũng đã 1 tuần sau khi Thụ Nhân gặp mặt 'Tên Lắm Chuyện'. Và có lẽ... đang có rắc rối mới...

"Tại sao chúng ta phải bám theo họ vậy!?"

"Đúng đó! Thật chả hiểu!?"

"Các người không cần hiểu! Không thích thì không cần bám theo tôi" _ Bạch Dương mắng.

Nghe vậy Yến Oanh và Hạ Vy thờ dãi rồi không nói gì nữa

Cũng phải thôi! Sau khi tan học, Bạch Dương thấy Tình Như – Hoa khôi của trường bám theo Tuấn Anh và Gia Bảo – bạn thân của Tuấn Anh về với lý do 'cùng đường về nhà'. Thế là cô bám theo họ đến tận giờ.

Gia Bảo thì không nói vì hắn tuy đẹp trai thật nhưng rất lạnh lùng. Nhưng với Tuấn Anh thì có lẽ là... Tình Như đang theo đuổi. Vì dạo này Tình Như cứ đi theo Tuấn Anh suốt. Nhưng mà... rõ ràng... Ôi! Cô điên mất thôi!!!

Thụ Nhân nhìn bọn họ, ánh mắt có vẻ gian tà thấy rõ.

Đến đoạn đường chia ra 2 ngã. Gia Bảo chào tạm biệt Tuấn Anh và Tình Như rồi đi vào ngã đường bên phải. Lúc này, Tình Như không hiểu sao ngược mặt lên cao vừa tức giận vừa đỏ mặt như đang nói chuyện với ai đó, sau đó cô cúi mặt xuống kéo áo Tuấn Anh.

Trong lúc đó, Yến Oanh và Hạ Vy thì mở to mắt ngạc nhiên nhìn về phía ấy. Thụ Nhân hơi nhếch môi lên.

Sự tình là thế này

"Này, nếu cô đã làm đến đây thì tổ tình luôn đi cho đủ bộ!" _ 1 anh chàng có đôi cánh màu hồng nhạt khá điển trai thì thào vào tai Tình Như, sau đó môi anh chàng này nhếch lên 1 nụ cười ranh ma

Cô nghe xong tức giận đến đỏ cả mặt nhưng chẳng lẽ giữa đường la lên. Dù sao họ có thấy được tên thiên sứ... à không, ác quỷ này đâu! Tức thật. Tên này chả hiểu sao lập kế hoạch làm Gia Bảo ghen. Mà kế hoạch của hắn ta cực kỳ quái đản.

Giờ mà bám theo Tuấn Anh, ăn chung với nhau, về chung với nhau... Giờ còn vụ tổ tình nữa!

"Kế hoạch của tôi không làm cô mất mát gì đâu! Nếu có gì xảy ra thì nói sự thật ra luôn. Nói chung cô không mất gì cả"

Tình Như nghe xong suy nghĩ đôi chút sau đó... kéo áo Tuấn Anh, giọng nói có phần nhỏ dần: "Tớ... thích... cậu!"

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Biệt Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: TỔ TÌNH (2)

Bạch Dương chạy càng lúc càng nhanh, trên đôi mắt vài giọt nước rơi

Chạy về đến nhà, cô đi một mạch lên phòng. Mẹ của Bạch Dương có phần khó hiểu, nhưng nhìn theo từng giọt nước mắt của con gái mình, bà mỉm cười. Xem ra ngày mai phải giải quyết 1 vấn đề rồi!

Về đến phòng, Bạch Dương ngồi vào 1 góc phòng. Yến Oanh định an ủi thì Thụy Nhân kéo cô lên sân thượng, bỏ lại Bạch Dương với nỗi đau vô tận. Có lẽ nên để Bạch Dương 1 mình thì tốt hơn!

“Không, không thể nào... Rõ ràng là... sỢi chi đó ấy nói với Gia Bảo cơ mà! Tại sao?” _ Cô nấc lên từng tiếng, nói trong bóng tối vô vọng rồi sau đó cô chìm vào giấc ngủ với hi vọng khi tỉnh giấc, mọi chuyện lúc này không có thật

Trên sân thượng nhà Bạch Dương, Yến Oanh trầm tư suy nghĩ, Thụy Nhân tựa mình vào bức tường, đưa ánh mắt nhìn về Yến Oanh.

Sau khi về đến nhà Bạch Dương, Hạ Vy đã được Thần Tình Yêu triệu hồi về Thần Giới

Từ xa, 1 bóng người bay đến.

Theo cô, đây chính là người bảo hộ cho Tình Như

Theo anh, đây là “Tên Lắm Chuyện” mà mình buộc hợp tác

“Anh có phải là...”

“Tôi tên Gia An, rất vui được gặp!” _ Nói rồi anh chàng này đặt lên trán cô 1 nụ hôn

Cô ngăn người ra vài giây, sau đó mặt lựng lên, đang định mắng tên Gia An thì...

“Giải thích mau rồi biến!” _ Ý nghĩa ‘Giải thích nhanh lên rồi đi đùm’

“Giải thích gì?” _ Bỏ qua chuyện vừa nãy, cô khó hiểu hỏi

“Những gì cô thắc mắc” _ Anh đáp gọn

“Thắc mắc gì?”

“Đơn giản thế này nhé, cô thắc mắc điều gì tôi sẽ trả lời tất!” _ Gia An láu lỉnh nói

“Vậy cho tôi hỏi, Tình Như thật sự thích Tuấn Anh à!”

“Không!”

“Vậy là thế nào? “ _ Cô thắc mắc đáp lại, không thích thì tại sao lại tỏ tình làm gì kia chứ

“À, là thế này...”

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sứ Biết Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: SỰ THẬT

Quay trở về thời gian Tình Như tỏ tình với Tuấn Anh

“Tớ... thích... cậu!”

Tuấn Anh ngăn người ra, sau đó ánh mắt khó hiểu nhìn Tình Như. Tình Như thì đỏ mặt, cúi đầu xuống.

“Xin lỗi cậu,nhưng tớ đã thích người khác rồi!” _ Vài phút sau,Tuấn Anh khó xử nói.

“Là...ai thế!?” _ Cô hỏi,gọng có phẩm ngập ngừng

Tuy hỏi là thế nhưng trong lòng cô thầm nghĩ : “Ta biết chứ,ta còn biết là ai nữa là!”

“Thế cô định làm gì tiếp đây!?” _ Gia An cười ranh mãnh nói

“Ừ nhỏ,mà hình như mình mới bị từ chối” _ Nghĩ tới đây,cô bỗng hóa đá vài giây.Từ khi sinh ra đến giờ,cô chưa từng bị ai từ chối,mà nói đúng hơn cô toàn từ chối người khác thôi.Thế mà bây giờ...

“Thế tôi giúp cô nhé.Kế hoạch là thế này...” _ Gia An nói nhỏ vào tai Tình Như

Tình Như nghe xong,mỉm cười quý dị.May cho cô là đang cúi đầu xuống,không thì hỏng hết kế hoạch.Sau đó cô đưa tay vào túi áo

“À...là...” _ Tuấn Anh bối rối vì câu hỏi quá bất ngờ

“Nếu cậu trả lời tớ sẽ không làm cậu khó xử thế này nữa và tớ hứa sẽ không nói ai về bí mật này của cậu!” _ Nói rồi giọng nói của Tình Như bỗng dịu dàng hẳn,lại nghe có phần rất đáng tin

“Là...là...Bạch Dương.Người tớ thích là Bạch Dương” _ Tuấn Anh mặt đỏ lựng nói

“Bíp bíp...” _ Từ túi áo Tình Như phát ra tiếng động lạ

“Gì thế?”

“Thì ghi âm chứ gì?Tin động trời thế này thì phải thông báo cho cả trường chứ,he he” _ Bỗng chốc Tình Như thay đổi hẳn,con người thật của cô bộc lộ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sứ Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: SỰ THẬT (2)

“Nhưng...rõ ràng cậu đã hứa...”

“Vâng,nhưng tớ chỉ hứa không nói gì thôi,sau này nhớ rút kinh nghiệm đấy!”

“Không nhưng nhị gì cả,nếu muốn tớ giữ bí mật thì cậu và tớ hợp tác với nhau nhé?”

“Hợp tác?Nhưng để làm gì chứ!?”

“Nói chung cả 2 đều có lợi,thế nào hử!?”

“Cậu nói thử xem”

“Thì cậu cứ xem như tớ đã tỏ tình với cậu”

“Tại sao!?”

“Cậu không cần biết!Chỉ cần biết việc này đều có lợi cho cả 2 mà.Nếu cậu thích Bạch Dương sao không đi tỏ tình nhl!”

“Là vì...”

“Vi sợ bị từ chối rồi mất luôn tình bạn bao lâu chứ gì?Thế thì qua chuyện này xem như thử lòng Bạch Dương và...À,không có gì!”

“Chẳng lẽ cậu dùng cách này để...” _ Chẳng phải chứ!?Ác quỷ đội lốt mỹ nhân cũng có người trong mộng a!

“Cậu không cần biết.Tôi về trước đây!” _ Sau đó cô cất bước đi,chẳng thèm chào 1 tiếng nào

Gì mà thực nữ dịu dàng?Gì mà phép tắc lễ nghi? Nếu không phải vì cô là tiểu thư của gia tộc giàu có thì cô cũng chả cần cố gắng đóng kịch trước mặt người khác rồi.Con người thật của cô ngay từ đầu đã là 1 chú mèo con tính nghịch và mưu kế phá phách rồi!

Cô thích người đó cũng chỉ vì người đó hiểu rõ con người thật của cô, lại rất dịu dàng với cô

Nghĩ đến đây, đôi môi cánh đào của cô cong lên nụ cười rạng rỡ, đôi mắt cứ ngỡ say đắm lòng người.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sứ Biết Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: VÌ NÓ

Nghe Gia An kể lại, Yến Oanh xem như đã hóa thành đá

“Xem như công việc của tôi rồi nhì! Tôi về đây, tạm biệt” _ Nháy mắt tinh nghịch, Gia An sau đó bay mất vào bầu trời xanh thẳm kia

“Cô đã biết rồi phải không?” _ Thụ Nhân hỏi

“Biết gì cơ?” _ Cô trầm nghĩ, chẳng lẽ còn việc gì nữa à!?

“Ngài đã từng nói, những người chúng ta sẽ giúp đỡ sau này đều có năng lực đặc biệt”

“Thì sao chứ!?”

“Lúc này Bạch Dương có nói về sợi chỉ đỏ”

“Hừ! À, đúng là có. Ý anh định nói là...”

“Tôi không chắc, có lẽ là đó là năng lực đặc biệt của cô ấy”

“Có lẽ, để mai tôi sẽ hỏi cô ấy!” _ Cô mỉm cười, sau đó dang đôi cánh bay đi, bỏ lại Thụ Nhân đang trầm tư suy nghĩ

Anh nhớ lại lúc đó, trước 1 ngày anh gặp Yến Oanh

“Ngài gọi tôi có việc?”

“À, chỉ là tôi muốn nói với cậu vài chuyện”

Anh có phần khó hiểu nhìn Ngài. Vì anh biết, đối với Ngài, chỉ có những chuyện cực kỳ quan trọng Ngài mới trực tiếp nói chuyện.

Thấy anh lặng thinh, Ngài nói tiếp: “Lần này ta muốn người ngày mai cũng sẽ tham gia cuộc thi đó!”

Gi chứ!? Bao nhiêu năm nay vì không muốn có chuyện rắc rối xảy ra, Ngài đã không muốn anh tham gia giúp đỡ cuộc thi này. Anh cũng không thích nên chẳng bận tâm thế sao lại...

“Vì những người trần con sắp giúp đỡ đều có năng lực đặc biệt. Loại năng lực này nếu biết kiểm chế thì không sao, nếu không biết thì cực kỳ rắc rối! Vì sức mạnh đó có thể họ sẽ bị ảnh hưởng rất lớn về sự hạnh phúc của họ” _ Giải đáp thắc mắc trong lòng anh, Ngài chậm rãi nói

“Nên ta hi vọng người có thể giúp đỡ họ!”

Trở về thực tại, anh nhắm mắt lại, không phải mệt mỏi. Mà vì nghĩ đến việc này anh lại nhớ đến nó. Vì nó, anh phải mang 1 nỗi đau vô bờ và sự dày vò vì bị phản bội.

Một đạo luật bất cứ Thiên Sứ Tình Yêu nào đều biết : Họ không được có tình cảm với nhau...

Đó là lý do anh từng không tham gia giúp đỡ trong cuộc thi...

Vì anh biết, nếu anh tham gia, chắc chắn sẽ có nữ nhân động lòng...

Nhưng lý do quan trọng nhất là vì nó gọi lại cho anh chuyện năm xưa...

Nghĩ đến đây, anh rơi vào sự tĩnh lặng.

Chương 13: NGƯỜI MẸ TỐT

“Bạch Dương mau xuống ăn sáng đi con!” _ Mẹ Bạch Dương từ dưới nhà nói lớn.

“Này cậu mau xuống đi!”, “Nếu cậu không xuống dưới thì mẹ cậu sẽ rất lo đấy!” _ Yến Oanh cứ nói mãi thế, chỉ mong Bạch Dương trả lời

“Được, tôi đi!”

“Vâng, con xuống ngay ạ!”

Lê từng bước chân theo mép cầu thang xuống phòng ăn, Bạch Dương chẳng buồn quan tâm gì cả, im lặng ngồi vào bàn rồi ăn sáng, chẳng giống cô gái năng động và có chút ồn ào thường ngày.

Đi bên cạnh Bạch Dương, Yến Oanh như đi với 1 kẻ xa lạ, còn Thụ Nhân chẳng bận tâm mấy

Đôi mắt nâu nhạt của cô có phần gượng buồn, lại còn đọng lại vài giọt nước mắt. Gương mặt thì tái nhợt lại, còn cách cô ăn thì như người vô hồn!

Bà bước đến bên cô, tiếng “cạch” của tách trà nóng bà đặt lên bàn làm cô thoáng chút bất ngờ.

“Uống đi, nó sẽ giúp con tỉnh táo hơn” _ Bà nói, sau đó mỉm cười hiền hậu

Không trả lời, cô nhắc tách trà là, uống vài ngụm. Tâm trạng của cô nhẹ vui đi 1 chút

“Đôi lúc có những việc cứ ngỡ như ta không làm được như thật ra không phải!” _ Mặc vào áo khoác và mang chiếc mũ xanh, bà cất tiếng như đang nói bằng quơ

Đưa đôi mắt ngơ ngác nhìn mẹ mình, cô thoáng chốc khó hiểu

“Nên nhớ, chúng ta mạnh mẽ hơn nhưng gì ta nghĩ” _ Mang giày vào, bà nhìn cô, ánh mắt như muốn nói 1 điều gì đấy

Cô hiểu thâm ý này, đưa mắt nhắm nghiền lại, suy nghĩ

“Xem 1 quyển sách, nghe 1 bản nhạc hay đi chơi với bạn bè đôi lúc lại cảm thấy tốt hơn!” _ Nói rồi bà đóng cửa lại, bước đến cơ quan

Cô thờ dài, sau đó mỉm cười. Lấy chiếc điện thoại, cô rủ Đinh Đinh đến 1 thư viện gần trung tâm.

Có lẽ mẹ nói đúng! Buồn bã cũng chẳng giải quyết được gì, thử làm vui nổi buồn vẫn tốt hơn, cô thầm nghĩ

“Yến Oanh, Thụ Nhân! Chúng ta ra ngoài chơi nào!” _ Cô nói lớn, sau đó chạy ra cửa quay lại, mỉm cười tươi với Yến Oanh và Thụ Nhân

Yến Oanh mỉm cười, la lớn: “Tối ngày này!”. Sau đó cô chạy theo sau

Cô gái này quả quá vô tư, Thụ Nhân thầm nghĩ,

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Biết Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 14: TỪ BỎ

Ở nhà sách

Nhà sách – đó là nơi chứa đầy sách, nơi nào cũng là sách. Nhưng vì là nhà nên bạn có thể thoải mái vừa nhâm nhi tách trà nóng trên tay vừa nghe những

bài nhạc không lời phát ra từ radio rồi từ từ chìm đắm vào từng dòng chữ trong sách.

Mẹ mình nói rất đúng!Rủ bạn cũng xem sách cùng nghe nhạc là 1 ý tưởng hay,Bạch Dương nhìn Đình Đình rồi thầm nghĩ

Đúng là vậy thật,Đình Đình là cô gái yêu sự lãng mạn và những dòng thơ nên nơi này rất thích hợp với cô.Chỉ cần nhìn ánh mắt của Đình Đình khi đọc sách là biết!Có vẻ gì đó đáng yêu khi cô tủm tỉm cười dù mắt đang dán vào quyển sách,Đình Đình đến nơi có nhiều sách lại toát lên khí chất cuốn hút 1 cách đặc biệt!

Bạch Dương chuyển ánh nhìn sang Yến Oanh.À thì...cứ như đứa trẻ vậy,chạy hết chỗ này đến chỗ khác,đến cả Thụ Nhân đang tựa mình vào tường để xem 1 quyển sách về lịch sử các nước hay đại loại thế cũng bị Yến Oanh phá rối...

Nhâm nhi tách trà,Bạch Dương nhắm nghiền đôi mắt lại suy nghĩ.Trong tâm trí cô chỉ có duy nhất 2 từ : Bỏ cuộc hay bày tỏ?

Tối đến,Bạch Dương rào bước ở công viên gần nhà.Chỉ là cả 3 người không ai cất tiếng nói chuyện

Bạch Dương thì như đang để tâm chuyện gì đó,chả bù với Yến Oanh chạy vòng quanh hồ nước,Thụ Nhân tuy có thấy Bạch Dương hơi bất thường nhưng tính cách anh rõ dù biết nhưng lại lười cất tiếng

Yến Oanh như nhớ ra chuyện gì đó,bèn cất tiếng:“À Bạch Dương,hôm qua tôi có nghe cậu nói về sọi chỉ đó!?Là thế nào vậy?”

“Thứ đó áy à!?Tôi cũng không biết nữa,lúc nhỏ tôi đã thấy nó.Về sau khi biết những người được nối với nhau bằng sọi chỉ đó áy đều thành 1 đôi”_ Bạch Dương trả lời

Sau đó,không gian quay trở lạnh vị trí ban đầu,tĩnh lặng

“Có lẽ...”_ Bạch Dương cất tiếng,giọng có phần ngập ngừng

“Hừ!?”_ Yến Oanh bắt gặp nói,chuyện gì nữa à?

“Tôi sẽ từ bỏ chuyện thích Tuấn Anh”

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sứ Biệt Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: TỰ TIN LÊN

Sau đó Bạch Dương quay đầu lại,bước nhẹ lên đám lá khô

Không,không phải như thế đâu,Tuấn Anh rõ ràng rất thích cậu,tôi chắc chắn như thế.

Nếu không...Cậu ấy sẽ không chăm chú nhìn cậu khi cậu học bài,sẽ không mỉm cười khi cậu đứng trên võ đài (Taekwondo),sẽ không từ chối 1 cô gái vạm vỡ người mê vì cậu,...

“Thật ra...”_ Yến Oanh cất tiếng,cô định nói ra tất cả sự thật.

Nắm lấy bàn tay Yến Oanh,Thụ Nhân nhìn cô rồi lắc đầu nhẹ

“Có lẽ không sao đâu nhì!?Dù sao nó cũng là 1 lựa chọn.Tôi chọn nó có lẽ chẳng sao đâu!”_ Ngược đầu lên trời cao,Bạch Dương cất tiếng nói

“Không sao?Cậu chắc chứ?”_ Cô nói,giọng rất khác mọi khi

“Tôi...”_ Bạch Dương quay đầu lại,khó hiểu nhìn Yến Oanh

“Tôi hỏi cậu chắc chứ!”

“Tôi...không chắc!Nhưng cậu có chắc tôi sẽ có cơ hội để Tuấn Anh thích tôi à!?”

“Đúng,tôi không chắc rằng Tuấn Anh thích cậu đấy!”_ Dối lòng 1 chút,cô nhẹ nhàng nói

“Thế nhưng,nếu như cậu không tỏ tình thì cậu đã không có bất cứ cơ hội nào rồi!”_ Cô nói,giọng nói như đâm vào tim ai!

Bạch Dương thất thần nhìn Yến Oanh, đúng là cô sợ hãi, sợ hãi việc bị từ chối

Là cô sợ mình sẽ bị mọi người chọc ghẹo nếu bị từ chối

Là chỉ vì cô sợ hãi thôi...

“Hãy thử đi! Cậu mất mát gì chứ! Thích thì cứ bày tỏ!” _ Đặt tay lên vai Bạch Dương, cô dịu dàng nói

“Cô ấy nói đúng, theo tôi Tuấn Anh cũng có vẻ thích cô” _ Thụ Nhân nói thêm, có điều giọng nói chẳng giống đang động viên tí nào...

“Tự tin lên!”

“Ừ!” _ Mím cười tươi, Bạch Dương tỉnh ngịch trả lời

Sau đó cả 3 quay về nhà của Bạch Dương. Gần đến nơi, Yến Oanh bỗng “A” lên 1 tiếng. Cả 2 người còn lại nhìn cô

“Có việc gì à!” _ Bạch Dương hỏi

“Không, tôi chỉ nhớ ra 1 chuyện, đó là nếu tên nào lấy chuyện này chọc cậu thì cứ cho vài cú là xong chứ gì!” _ Mím cười ngây ngô, Yến Oanh nói

“Cậu... mau đứng lại cho tôi” _ Bạch Dương hét lên sau đó chạy theo cô

Có lẽ, cô gái này thật sự có tài! Thích thì hãy bày tỏ à? Cô nói rất hay, nhưng chỉ với con người thôi, Thụ Nhân nghĩ, sau đó anh giang đôi cánh bay theo 2 người kia.

Hãy nhớ! Điều đó chỉ xảy ra ở Trần Gian! Khắc sâu vào tâm trí người đi, Thụ Nhân.

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Biết Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: TỐ LÀ BẠCH DƯƠNG VÀ TỐ MẠNH MỄ (1)

Nhà Bạch Dương

Sáng sớm, có 1 tinh linh nhỏ đang gắng sức kéo chiếc rèm cửa ra, để tia nắng chiếu vào căn phòng.

Từng đợt nắng chiếu qua khung cửa sổ, rọi vào làn da trắng mịn của Bạch Dương, như cảm thấy da như nóng dần, Bạch Dương mở mắt dậy

“Cậu dậy rồi à!” _ Hạ Vy đứng trên mép cửa sổ bay đến trước mặt Bạch Dương nói

Bạch Dương nghe giọng nói ấy, ngồi dậy, mím cười

“Cậu đi đâu mới về thế?” _ Mím cười nhẹ, cô nhìn Hạ Vi rồi hỏi

“Cậu không cần biết!”

“À, thế hai người kia đâu rồi?” _ Thật ra Bạch Dương đã nghe câu trả lời từ Yến Oanh rồi nên chỉ thuận miệng hỏi

“Họ ở trên sân thượng ấy, à, cậu thay đồ mau còn xuống làm bữa sáng” _ Sau đó Hạ Vy bay ra khỏi phòng để Bạch Dương thay đồ

Bạch Dương bước xuống giường, nhìn ra cửa sổ, ánh mắt có vài tia phản kích nhưng cũng có phần lo lắng

Vài giây sau, cô mím cười tươi

Chuyện gì đến cũng sẽ đến, chỉ cần bình tĩnh là được thôi, Bạch Dương thầm nghĩ, sau đó kéo rèm cửa lại

“Bạch Dương này, hình như chúng ta tới trường hơi sớm thì phải. Mới 6 giờ sáng thôi mà!” _ Bay đến cạnh Bạch Dương, Hạ Vi hơi bất mãn nói

“Hơi sớm gì chứ, rõ ràng là quá sớm!” _ Giọng Yến Oanh tiếp lời, có phần tức tối

“Thôi mà, sáng thức dậy sớm cũng tốt cho cơ thể mà!”

“Nói dối tệ thật!” _ Thụ Nhân đi sau, giọng cũng không vang mấy, nhưng nói trúng tim đen

À, đúng là vì Bạch Dương hơi phần khích và lo lắng nên mới đến trường sớm. Nhưng hình như hơi sớm quá nên đã làm cho vài người tỉnh mắt kia tức tối đến mức lấy dao cứa vài tim cô

Dù sao cũng đến trường, Bạch Dương không vào lớp mà đi quanh trường. Cả ba người kia thì nói muốn lên sân thượng lên sân thượng ngồi.

Bước chân cô đạp nhẹ lên đám lá khô, không gian tĩnh lặng nhờ đó mà mà tốt hơn.

Bây giờ sân trường chẳng có bóng học sinh nào, cô đi quanh trường 1 lúc thì xem đồng hồ. Có vẻ cũng gần đến giờ học nên cô bước vào lớp

“Chào cậu, Bạch Dương” _ Đang đi trên thang thì nghe tiếng gọi, cô quay đầu lại thì thấy Đình Đình vẫy tay chào

“Ừ, chào cậu!” _ Thế rồi cả hai vừa tán gẫu vừa lên lớp.

Đến lớp, thấy mọi người đang bàn tán việc gì đó có vẻ khá sôi nổi. Bạch Dương ngồi vào chỗ rồi hỏi Thiên Di – Đây là 1 người bạn ngồi cùng bàn với cô, cô phần sôi nổi và hòa đồng, ngoài ra các tin tức ở cả trường gần như đều biết hết

“Có chuyện gì vui à Di Di?” _ Đó là tên thân mật cô dùng gọi Thiên Di vì Bạch Dương rất kém trong việc nhớ tên

“Cậu không biết à, mà người như cậu thì biết gì chứ!” _ Câu nói này đại loại ám chỉ ‘ Con mọi sách đồng thời sát thủ (Thật ra chỉ cô gái duy nhất ở CLB Taekwondo có thể hạ được rất nhiều bọn con trai to cao) suốt chỉ có sách và Taekwondo như cậu thì biết gì chứ!’

“Thế cậu có nói không tở còn biết!” _ Bức mình thật, lúc nào cũng châm chọc ta đây! Ác vừa thôi chứ, ta có làm nên tội tình gì!!!

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Biết Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: TỐ LÀ BẠCH DƯƠNG VÀ TỐ MẠNH MỄ (2)

Thật ra việc này cũng không trách Bạch Dương được, chỉ trách Bạch Dương quá thông minh, quá xinh đẹp, gia thế lại là cháu ngoại của 1 tập đoàn lớn

Chỉ trách mỗi lần xếp hạng học tập Thiên Di đều đứng sau Bạch Dương, hạng nhì

Chỉ trách mẹ Thiên Di năm đó cũng gặp trường hợp tương tự thế này, bắt đắ dĩ đứng sau mẹ Bạch Dương. . .

“Tất nhiên là nói chứ! Tin động trời thế cơ mà!!!” _ Thiên Di nói lớn

“Rồi rồi, nói đi!”

“À, là thế này, nàng hoa khôi của trường ta vừa mới tỏ tình với Tuấn Anh à nha!? Cũng phải thôi, tuần qua hai người họ bám nhau như sam mà!!! À mà, cậu nghĩ thử xem, Tuấn Anh có đồng ý không nhờ!” _ Thiên Di phần khởi nói, giọng nói có phần giống các mặt tin trang nhất trên báo

(“Di Di à, cậu không làm phát thanh viên thật uống cho xã hội!” _ Vài lời của tác giả)

“Tất nhiên là có, người xinh đẹp như Tinh Như mà Tuấn Anh còn từ chối được sao!?” _ Cậu con trai bàn kế bên ghé sang góp ý, bọn con trai gần đó cũng có vẻ đồng tình

“Tuấn Anh nhà bọn này làm gì để ý đến 1 người tầm thường như Tinh Như chứ!?” _ 1 vài bạn gái đang tán gẫu nghe được cuộc trò chuyện này lập tức chen vào.

“Gi chứ!? Các người dám nói Tinh Như nhà chúng tôi tầm thường ư!? Thế các người nghĩ Tuấn Anh nhà các người đặc biệt lắm chặc!”

“Tất nhiên rồi!”

...

Thế là cả hai bên lớp được phân chia rõ ràng thành 2 giới đại diện cho Tuấn Anh và Tinh Như

Bạch Dương đứng giữa nhìn hai bên đầu đá, cầu xé nhau môi nhếch lên lộ vẻ kinh ngạc pha chút gì đó kinh bỉ. . .

“Các người thật đáng khinh bỉ, chỉ vì mê sắc mà kinh bạn. Cả tình bạn gắn bó với nhau trong lớp cũng không quan tâm”_ Cô thầm nghĩ

“Renggg... Renggg...”

Tiếng chuông giờ học vang lên, mọi người tạm gác lại chuyện tranh chấp này, mỗi người ai về bàn nấy

Lý do là vì...

Rầm... Cánh cửa lớp được mở ra, cảnh sắc là 1 vị giáo viên. Khuôn mặt không thể kinh dị hơn bước vào. Vị giáo viên này cho dù người ghét cô ta đến mấy cũng phải thừa nhận rằng cô rất đẹp. Khuôn mặt thanh tú, đáng người thon thả chỉ có điều...

“Nghe nói của gặp mặt thứ 40 của cô kết thúc không thể bi thảm hơn!”_ 1 vài tiếng nói thì thầm với nội dung như thế truyền gần hết lớp. Bạch Dương xem như không biết, lấy sách vở ra

Đúng! Chính là vị giáo viên này hiện vẫn chưa có chồng, chỉ vì cô rất xấu tính, nên chẳng ai dám đắc tội với cô ta, nhất là khi con thịnh nộ của vị giáo viên này đã đạt đến giới hạn...

Ánh mắt của vị giáo viên này lóe lên tia đỏ, đám học sinh thấy thế im bặt

Thế là tiếng học đã trôi qua ‘êm đềm’ như thế

Giờ ra chơi đến, đại chiến tạm dừng vừa này bây giờ bắt đầu lại. Bạch Dương thấy thế thờ dãi rồi cùng Đinh Đinh xuống căn-tin.

Cầm trên tay 2 lon nước, Đinh Đinh kéo Bạch Dương đến thư viện trường. Bạch Dương tuy khó hiểu nhưng bị kéo nên cùng theo sau

. Thư viện

Lúc này trong thư viện cực kỳ yên tĩnh, chỉ có cô quản lý với đôi mắt khép hờ, có vẻ sắp ngủ nhưng gắng mở mắt

“Chúng ta vào đây làm gì thế!?”_ Bạch Dương hỏi nhỏ, như sợ cô quản lý thức giấc

Không trả lời, Đinh Đinh lấy 1 cuốn sổ nhỏ, khẽ viết thứ gì đó vào rồi đưa cho Bạch Dương

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sứ Biệt Yêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: TỚ LÀ BẠCH DƯƠNG VÀ TỚ MẠNH MỄ (3)

Trên trang giấy viết : “Nói chuyện”.

Bạch Dương nhận cuốn sổ xem xong suýt nghẹn lời.

“Cậu nghĩ sao thế!? Thiếu gì nơi để nói chuyện, tại sao nhất thiết là nơi này?”

Lấy cuốn sổ nhỏ từ tay Bạch Dương, Đinh Đinh viết 1 chữ ngắn gọn đưa Bạch Dương

“Thích”_ Bạch Dương lần này vừa uống nước vừa xem suýt sặc, hận không thể xé cả quyển sổ này

“Thế có chuyện gì, nói đi”_ Bạch Dương vào chủ đề chính ngay, cô sợ việc này mà tiếp diễn có nguy cơ cô không kiềm chế được mà vung vài cú đá vào Đinh Đinh

“Việc hồi nãy... cậu đừng để ý. Họ chỉ nói đùa thôi!”_ Thấy cô quản lý đã gục đầu ngủ, Đinh Đinh mới dám nói nhỏ

Việc gì nhỉ!? Chẳng lẽ là vụ việc của Tuấn Anh với Tinh Như à? Nhưng liên quan gì đến mình nhỉ, cô thầm nghĩ, khuôn mặt tỏ vẻ khó hiểu

“Liên quan tới mình à!?”_ Bạch Dương đưa ánh mắt ngơ ngác nhìn Đinh Đinh rồi nói

“Tớ biết, cậu thích Tuấn Anh!”_ Câu nói này của Đinh Đinh thật làm cô hơi bất ngờ

“Sao cậu có thể biết chứ?”_ Chẳng lẽ cô không giấu kỹ sao?

“Ánh mắt cậu nhìn cậu ta rất khác, tớ phát hiện ra từ đó!”_ BẠN Bạch Dương à, làm bạn thân của bạn bao nhiêu lâu chẳng lẽ tớ đây không đủ thông minh

để hiểu sao?

Bạch Dương giờ đây đã hóa đá, không thể nói được lời nào. Thấy cô bất động này giờ, Đinh Đinh nhẹ nhàng nói:

“Bạch Dương à, theo tớ nghĩ việc Tình Như tỏ tình với Tuấn Anh hoàn toàn chỉ là lời đồn thôi. Người tỉnh tỉnh cao ngạo như Tình Như không thể nào hạ mình làm việc này đâu” _ Rõ đúng là như vậy. Vì gia thế cũng như sắc đẹp của mình nên cô nàng này khá kiêu kỳ

Nên trong trường, mọi người đều truyền tai câu nói : “ Cùng xuất thân với gia thế giàu có và sắc đẹp khuynh thành, nhưng 1 người hòa đồng vui vẻ, 1 người khí chất cao ngạo”. Câu nói này ý chỉ Bạch Dương và Tình Như, hai bông hoa đẹp của trường, tuy vậy nội người đều bị tài Teakwondo của Bạch Dương làm khiếp sợ mà chạy mất vía chứ nói gì là yêu là thích !?

“Cậu không cần an ủi mình, mình chính mắt thấy màn tỏ tình đó, chẳng lẽ mình nhìn nhầm được à?” _ Bạch Dương nhẹ nhàng nói

“Nhưng...”

“Cậu không cần nói nữa, tớ ổn mà!”

“Bạch Dương à, cậu không cần đổi lòng, quen biết với cậu bao lâu nay tớ biết cậu là người ngoại cương nội nhu* mà”

“Có lẽ là vậy, nhưng tớ bây giờ đã khác, tớ là Bạch Dương và tớ là 1 người mạnh mẽ” _ Nói rồi cô mỉm cười, nụ cười này rất đẹp, như nụ hoa chớm nở, hoàn toàn chân thật, không 1 chút gượng gạo hay giả dối nào

Chẳng lẽ có vị thiên thần nào đã thay đổi cậu sao, Đinh Đinh thầm nghĩ, sau đó mỉm cười

Mà thôi, như thế cũng tốt, đúng không?

Sau đó, cả hai chạy tung tăng với nhau ra sân trường, nụ cười vẫn chưa tắt

Bên ngoài tỏ vẻ bình tĩnh, dù chuyện gì cũng không sợ hãi. Nhưng bên trong bồi hồi không yên, long lặng sợ hãi đều có đủ

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: KẾ HOẠCH BẤT THÀNH

“À, mà tiếp theo cậu định như thế nào?” _ Cả 2 đang đi dạo ở sân trường, Đinh Đinh bỗng hỏi

“Việc mới nói ấy hả? Có lẽ tớ định sẽ viết thư tỏ tình, thư cũng đã viết rồi, tâm lý cũng chuẩn bị xong, nếu bị từ chối cũng chẳng sao cả, ít nhất là sau này không hối hận!” _ Dừng bước, Bạch Dương nhìn lên trời cao, ánh mắt có phần xa vời

“Khi nào cậu đưa cho cậu ấy!?”

“Sinh hoạt CLB”

“Cậu điên à!? Cậu có biết ở đây có bao nhiêu là người!”

À, là vì có mỹ nam ở trong CLB nên đám con đám gái gần như bao quanh cả phòng tập...

Lý do rất đơn giản : mê trai (Tác giả : Không có ý gì đâu... chắc vậy...)

“Cậu biết đó... Tớ hay ngồi cách ba lô của Tuấn Anh nên... không sao đâu. Huống chi, bọn họ chỉ lo ngắm Tuấn Anh, thời gian đâu mà nhìn tớ” _ Cô nói, đôi má hơi ửng hồng

Khó trách cô, tự mình ‘vô tình’ nói việc cố ý ngồi cách chiếc ba lô của ai đó, để dễ dàng ngắm ai đó...

Xấu hổ chết đi được!?

“Thôi, muộn rồi, tớ vào lớp trước!” _ Nói rồi Bạch Dương chạy thật nhanh lên lớp, khuôn mặt vẫn còn những mảng ửng hồng

“Nhưng còn tới 15 phút nữa mà. À mà chờ tớ với” _ Nói rồi Đinh Đinh chạy nhanh bám theo

Sau giờ học, Bạch Dương cùng Đình Đình đến phòng tập. Thụy Nhân, Yến Oanh và Hạ Vi cũng đi theo. Đến nơi, Bạch Dương vào phòng thay đồ còn Đình Đình vào thẳng phòng tập

Bạch Dương thay bộ trang phục võ sĩ màu trắng bước ra. Cô quả thật rất xinh đẹp, nhưng theo nghĩa tươi tắn thanh tú, giờ khoác lên trang phục này làm cho cô có phần mạnh mẽ lạ thường

Bước vào phòng tập, cô theo lẽ sẽ ngồi ngay cạnh ba lô của ai đó, đáng tiếc, đã có người ngồi ở đấy rồi.

Tình Như thấy cô bước vào, quay lại mỉm cười. Nụ cười khuynh thành, làm Bạch Dương bỗng chốc ngạc nhiên

Vì sao Tình Như lại ở đây ?

Vì sao cô ta lại ngồi chỗ đó?

Có cần phải khoang trương thế không? Sáng có tin đồn, chiều cô đến đây khẳng định luôn à! Hazz, kế hoạch thế là đổ vỡ...

“Bạch Dương, cậu ngồi chung với tớ đi, à, sau Tuấn Anh là tới cậu lên võ đài đó” _ Bạch Dương đến hàng ghế kế ngồi, Đình Đình - với cương vị quản lý CLB nhìn quyển sổ ghi chú rồi nói

“À, cậu đừng buồn nhé!” _ Vài giây sau, cô ghé sát vào tai Bạch Dương, an ủi

Cô gật đầu nhẹ, rồi nhìn Tuấn Anh bước lên võ đài, dáng vẻ vẫn như xưa, vẫn cái khí chất ấy, vẫn khuôn mặt ấy, chỉ là không hiểu sao, xa vời đến thế

Cạnh bên, Yến Oanh nhìn Bạch Dương trầm nghĩ: “Bạch Dương à, thời khắc này quan trọng nhất đấy! Quyết định mối lương duyên này, quyết định kế hoạch này là chuẩn xác!”

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Biệt Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: LÁ THU

Trên võ đài, Tuấn Anh tấn công liên tục đối thủ, sau đó đá 1 cú đầy uy lực kết thúc trận đấu.

Bạch Dương đang nghĩ cách đưa bức thư, ánh mắt nhìn chăm chăm vào chiếc ba lô màu xanh của ai đó (Tác giả: Tội nghiệp.BD: Đa tạ nha!^^. Tác giả: Ta nói chiếc ba lô.BD:...)

Và không biết lý do gì, cô bất giác nhìn Tình Như. Tình Như hôm nay đến đây đã làm chấn động, tin đồn lúc sáng xem như đã thêm phần nào chắc chắn

Cô chăm chú quan sát Tình Như, đúng, rõ ràng Tình Như đang hướng mắt về phía Tuấn Anh, nhưng đôi lúc đôi mắt bất giác lại nhìn Gia Bảo đang trầm tư xem sách ở hàng ghế bên cạnh

Gia Bảo vốn không phải thuộc CLB Teakwondo, anh là chủ tịch CLB Thiên Văn, nhưng vì hôm nay CLB nghỉ 1 ngày nên anh đến đây xem bạn thân của mình tập võ. Nhưng tình anh bất thường cực kỳ, xem được vài phút thì lấy quyển sách ra xem...

Vẫn còn thấy ‘nó’ sao? Lạ thật!, cô trầm nghĩ

‘Nó’ ở đây chính là sợi chỉ đỏ đang thắt chặt ở ngón áp út của Tình Như và Gia Bảo. Chỉ là... không hiểu sao mối tình này hình như không đúng lắm...

Đúng là quái dị, rồi... rồi hết cả rồi!

“Bạch Dương, đến lượt cậu đấu tập rồi kia! Mau nhanh nhan lên đi” _ Thấy Tuấn Anh bước xuống võ đài, Đình Đình lắc nhẹ vai cô rồi nhắc nhở

Bạch Dương bước đến bên võ đài, nhưng do mãi suy nghĩ nên... đem luôn cả chiếc túi của chính mình lên võ đài...

“Bạch Dương, cậu hôm nay bay mất rồi à! Hay cậu định sáng chế cách đánh Teakwondo mới à, đem chiếc túi của cậu lên đây làm gì thế!?” _ Tuấn Anh đang đi ngang qua cô thấy cảnh quái dị này, lập tức ra giọng trên chộc

“Kệ tôi, không liên quan đến cậu!” _ Phát hiện ra mình đang làm điều ngớ ngẩn trước đám đông, lại bị tên Tuấn Anh này châm chọc, hét lên 1 tiếng chói tai, khuôn mặt đã đỏ ửng lên

Lấy chiếc túi trong sự ngán ngạo của Bạch Dương, Tuấn Anh bước xuống võ đài.

“Tôi đem xuống cho cậu” _ Quay đầu lại, cậu mỉm cười rồi bước xuống

Bạch Dương thấy thế khẽ nhếch môi rồi bước lên võ đài

Cúi chào đối thủ, trọng tài cũng thông báo trận đấu bắt đầu. Ánh mắt cô bỗng thay đổi, nhìn lướt qua vẫn thấy đôi mắt bỗng lạnh lùng hăng

Tung 1 cú đá ngang, sau đó cô xoay người đá liên tục vào đối thủ, thấy đối thủ đã mất sức, Bạch Dương vung chân lên, chuẩn bị đá 1 cú dứt điểm thì...

“Đây là gì vậy? A, gửi cho tôi à”

Phía dưới võ đài, Tuấn Anh do tính cách ầu thả bẩm sinh, cảm thấy dùm người khác mà lấy tay xoay xoay túi nên sách vở rớt ra. cậu thấy thế nhặt lại, nhưng bất ngờ thấy 1 bức thư màu hồng nhạt, phía ngoài đề 3 chữ “Gửi Tuấn Anh” được viết ngắn gọn

Nghe thấy thế, Bạch Dương quanh lại nhìn Tuấn Anh. Đối thủ thấy cô lơ là nên phản kháng lại, tình thế vì vậy đã thay đổi

Thấy Tuấn Anh mở ra đọc, Bạch Dương định chạy xuống ngăn lại, nhưng có 1 đôi tay rắn chắc giữ chặt tay cô.

“Trận đấu vẫn chưa kết thúc đâu, tôi thua cô 9 lần rồi, lần này tôi nhất định phải thắng” _ Phía sau cô vang lên giọng nói ấy, có phần tức tối

“Thế à, vậy đây là lần thứ 10 của anh!” _ Nói rồi Bạch Dương cười quỷ dị, sau đó cô xoay người lại đá 1 cú, đối thủ của cô vì thế mà nằm bất động trên sàn đấu

Không chờ trọng tài tuyên bố, cô chạy nhanh đến chỗ Tuấn Anh, hét lớn : “Không được xem!”

Đáng tiếc thay, Tuấn Anh đã mở lá thư ra xem mất rồi!!!

Thấy cô gọi chạy tới, Tuấn Anh ánh mắt kinh ngạc nhìn cô, bàn tay cầm lá thư hơi run

Bạch Dương thấy vậy cuối mặt chạy ra khỏi phòng tập trong sự ngỡ ngàng của bao nhiêu người

Tuấn Anh thấy thế, vội vã chạy theo, làm rơi cả bức thư

Yến Oanh thấy vậy, lập tức kéo Hạ Vy chạy theo.

Thụ Nhân không nói gì, chỉ mở đôi mắt nhìn Gia An đang cười ranh mãnh, anh không cười, chỉ khẽ nhếch môi

Tĩnh Như bước đến, cầm lấy lá thư. Trên trang giấy viết nắn nót dòng chữ :

Tớ thích cậu!

Khẽ mỉm cười, Tĩnh Như thầm chúc họ may mắn

Cô đâu biết rằng mình cũng sắp có chuyện vui!

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: IM LẠNG CŨNG LÀ 1 LOẠI GIẾT NGƯỜI

Sân trường

Nơi sân trường, cơn gió thổi nhẹ, lá trên cành vì thế mà kêu lên xào xạc, khuôn cảnh này rất thường thấy, chỉ là không biết vì sao lại thể lương buồn thấm đến thế

Bạch Dương ở giữa sân trường, đôi mắt chỉ hơi hoe đỏ, trong lòng thầm nhủ không được khóc phải mạnh mẽ lên, nhưng cô biết, nước mắt đã trào ra rồi!

Cô bỏ chạy, không phải vì xấu hổ

Cô khóc, không phải vì sợ từ chối

Chỉ là từ lúc vào phòng tập, ánh mắt của ai đó đã không nhìn cô, vì khi đọc xong bức thư, ai đó lại nhìn về một nơi khác, bằng ánh mắt ngại ngùng

Ờ, thì chỗ Tĩnh Như...

Rốt cuộc định xem cô là không khí à?Chỉ tội cho cô cả buổi tập chỉ vì chuyện này mà phân tâm!Chết tiệt...đáng ghét!

Lần đầu tiên trong đời,cô ghen tị với người khác

Ghen tị với sự dịu dàng,khí chất tao nhã của Tình Như

Ghen tị sự yêu mến của mọi người với Tình Như

“Bạch Dương” _ Phía sau cô vọng lại tiếng hét lớn,làm đứt đoạn dòng suy nghĩ của cô

Nghe giọng nói,cô có phản sợ hãi,vai run bần bật

Cô biết,giọng nói này là của Tuấn Anh,nhưng cô không quay lại,nói đúng hơn là cô không dám

“Bạch Dương à,có những chuyện dù sợ hãi tới đâu chúng ta cũng phải đối mặt thôi,lần này có tội này ở đây mà!” _ Đây đôi tay lên vai Bạch Dương,Yến Oanh mỉm cười nói.Hạ Vy thấy thế nói nhỏ : “Người ta chờ kia!”(Tác giả : Tại sao không nói là đang hỏi hử!?Ác quá ác quá!!!)

Bạch Dương khép hờ đôi mắt,cố gắng trấn tĩnh lại,rồi nắm lấy tay Yến Oanh ,quay lại nhìn Tuấn Anh

Con gió nhẹ thổi qua,mái tóc của Tuấn Anh vì thế hất nhẹ lên,che khuất đôi mắt cậu.Nhưng Bạch Dương vẫn cảm nhận được,đôi mắt đó đang bối rối

Im lặng...im lặng

“Cậu...đọc rồi phải không?” _ Thật ra,cô không định nói thế,nhưng giờ biết nói gì đây?

“À...Ừ!”

Lại tiếp tục im lặng

Yến Oanh nói cô hãy đối mặt,cô cố gắng thuyết phục nó đơn giản,nhưng mà thực tế phũ phàng,đến khi thực sự đối mặt,xin lỗi,cô không làm được!

Có lẽ cô nên từ bỏ đi

“Nếu cậu đã quyết định bỏ cuộc,thì cơ hội của cậu cũng chấm dứt từ đó!” _ Khoảng khắc này,cô bỗng nhớ lại câu nói của Yến Oanh

Bình tĩnh lại,cô nhìn vào mắt Tuấn Anh,cố gắng thờ đều,nói:”Tớ...thích cậu!”

Lại tiếp tục im lặng...

“Về...về trước đây!”

Câu này cô định nuốt lại,nhưng...hazz,cái miệng hại cái thân rồi

Thế là cô quay lưng đi,định thoát thân

“Tớ đưa cậu về!” _ Phía sau vang lên 1 tiếng như sét dội ngang tai.

Này,ác vừa thôi chứ,chặn đường lui của người khác luôn à!?

Thế là...Trên đường về nhà,Bạch Dương cuối mắt đi sau,1 người nào đó lẳng lặng đi trước

Thế là có hai người đi cuối mắt tối sầm,không gian tiếp tục im lặng

“Yến Oanh à,cái này rốt cuộc là sao!?” _ Hạ Vy mặt biến dị hỏi

“Biết được thì tốt,xem đi,rõ ràng là chả nói lời nào!” _ Thâm thương thâm thương,con cầu xin trời!?Con không muốn vì con mà tan vỡ 1 mối tình a!?

Thế là ai đó trong lòng réo than

Rốt cuộc cô mới hiểu thế nào là cao tay!?Thụ Nhân à,anh để cô 1 mình xử lý vụ việc này à!?Ác vừa thôi chứ,tôi quyền rửa anh!!!

Cái sự im lặng chết tiệt này của 2 đương sự kia cô không liên quan,tha cho cô!!!

Lần đầu tiên trong đời cô biết rằng : Im lặng cũng là 1 loại giết người...

Cũng lần đầu tiên cô biết rằng : Người sống lâu như Thụ Nhân quả là cao tay,quả là nham hiểm...(Tác giả : Thật ra bạn Thụ Nhân thật sự do làm biếng thôi!Bạn nghĩ đâu ra cái thứ quái dị này thế)

Chương 22: ĐỐI LẬP (1)

Tại 1 nơi nào đó,có 1 người đó thấy lạnh sống lưng

Quay trở lại không gian im lặng đến đáng sợ này (theo ý nghĩ của Yến Oanh)

Gần đến nhà Bạch Dương,Tuấn Anh bỗng cất tiếng

“Lúc mới vào học,cậu biết tại sao tớ chọn tham gia CLB Teakwondo không?”

Bạch Dương nãy giờ ngẩn ngơ,thấy người kia cất tiếng,cô hơi bất ngờ,sau đó mới cất tiếng : “Không”

Tuy vậy trong lòng vẫn thắc mắc,việc này liên quan gì chứ?

Nhưng dù sao không gian yên tĩnh nhờ vậy bớt nặng nề hơn

“Vi gia tộc tớ có truyền thống lâu đời cai quản võ đường teakwondo Đường Anh,nên tớ từ khi nhỏ tớ đã biết về teawkondo,nhưng không quá xuất sắc”
_ Anh đi chậm lại,chậm rãi nói

Võ đường Đường Anh cô có nghe qua,đó là võ đường Teakwondo nổi tiếng mấy đời nay,họ có võ đường ở khắp mọi nơi trên đất nước này.Vô cũng hùng mạnh!

Họ có những nhân tài đứng nhất nhì đất nước cũng như quốc tế,chương trình học cũng rất nghiêm khắc và có phần khắc nghiệt

Lại thêm 1 người có gia thế hiem hách nữa...

“Từ nhỏ,tớ cứ nghĩ không cần giỏi teakwondo đến mức đặc biệt thì cũng chẳng sao.Trước sau gì tớ cũng được thừa kế võ đường,đâu nhất thiết cố gắng như thế!”

Hóa ra cậu ấy cũng từng tự cao như thế,cô thầm nghĩ

Vì tính cách Tuấn Anh bây giờ là người hòa đồng và tốt bụng,lại rất vui tính,nên nếu liên tưởng con người tự cao tự đại ấy với con người này thật sự không ai tin là một được cả!?

“Đến khi vào cấp 3,tớ tham gia vào CLB Teakwondo để tìm nhân tài cho võ đường,vốn tưởng mọi thứ sẽ trôi qua êm đềm như trước...đáng tiếc,không phải vậy!”

Lúc này cô mới nhớ đến một chuyện cách đây khá lâu

Đó là ngày đầu tiên cô gia nhập CLB Teakwondo khi bước vào lớp 10

Ngày đó các đàn anh trong CLB yêu cầu mọi người đấu tập thử để đánh giá thực lực

Cô nhớ lúc đó,họ thấy cô là con gái,thân mình lại mảnh mai,nên khi đấu với cô,họ vừa tránh những cú đá vừa cười trên ghẹo cô

Kết quả...1 đàn anh nào đó vì 1 sai lầm trong đòn mà bị đánh 1 cú đá ngay ngực đến không thể đứng dậy...

Cô nhớ lúc đó Tuấn Anh vừa vận đấu sau cô,thao tác di chuyển và sức mạnh của những cú đá quả thật là tuyệt mỹ.Chỉ có điều hình như cô thấy người này không dùng hết sức,có vài lúc bị đối thủ ăn điểm không đáng

Trở lại thực tại,bây giờ Tuấn Anh quay nửa người về Bạch Dương ,khép hờ đôi mắt

“Cậu không biết đâu,sau khi đấu tập với các đàn anh trở về nhà.Ngày nào tôi cũng điên cuồng luyện tập.Đến nỗi sáng sớm hay chiều tối tớ cũng ở võ đường!” _ Tuấn Anh nói,chi là khiến Bạch Dương không hiểu mấy

Vì sao chứ?Luyện tập như vậy?Chẳng lẽ lại là vì Tình Như...

Chết tiệt!!!

Trong khi đó,Yến Oanh nhắm mắt không nói gì,sau đó cô mở mắt ra.Chỉ có điều đôi mắt không còn màu tím bách kim như trước, thay vào đó là màu xanh trời,chiếu sáng mờ ảo.Sau đó cô chỉ về hướng Tuấn Anh,từ đỉnh đầu cậu ta bỗng xuất hiện 1 quả cầu thủy tinh bay đến phía Yến Oanh

Đó là thủy tinh ký ức

Hạ Vy và Yến Oanh nhìn vào đó,bên trong mới đầu mờ nhạt sau đó rõ dần .Rồi hiện lên cảnh CLB Teakwondo ở trường Bạch Dương,khuông cảnh là ngày đầu tập được nhắc trước đó

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Biết Yêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: ĐÔI LẬP (2)

Quan cảnh phòng tập rất lớn,trong đây có 3 hàng người đứng ngay ngắn hướng về cánh cửa ra vào,còn có 1 hàng người khác đứng phía đối diện

Một chàng trai ở hàng đối diện ấy đáng vẻ uy nghiêm,cao lớn dũng mãnh bước lên phía trước trong võ phục Teakwondo.Thoạt nhìn cũng biết người này là đội trưởng ở đây.

“Các bạn từ hôm nay sẽ là thành viên của CLB Teakwondo,trước tiên tôi muốn thử xem năng lực của các bạn đã!” _ Giọng nói không trầm không bổng,cất lên đầy uy nghiêm

Thế là mọi người theo sự chỉ đạo của người này,mọi người được sắp xếp để chuẩn bị đầu tập với các đàn anh trong CLB

Quả cầu thủy tinh thay đổi cảnh võ đài,trên đây,hai người nam cao to mặc võ phục đang đấu với nhau

Sau đó phong cảnh thay đổi lần nữa,nếu nói đúng hơn là xoay về phía bên phải võ đài.Trong cầu thủy tinh giờ đây chỉ có khuôn mặt thanh tú của Bạch Dương

Thế là Yến Oanh và Hạ Vy nhìn nhau ngơ ngác

“Một giả thuyết thôi: Yến Oanh,phép thuật của cậu cực tệ!” _ Hạ Vy giương ánh mắt kiên định nhìn Bạch Dương

...

“Cậu muốn chết không,đây là phép thuật cơ bản,không có chuyện tôi làm không được!” _ Tức,ức chết đi được!!!

Thế là 1 cuộc đấu khẩu xảy ra ngoài ý muốn. . .

Trong lúc 2 người họ cãi nhau,cầu thủy tinh bỗng phát ra tiếng nói,giọng của Tuấn Anh

“Đẹp thật a,nhưng sao người như thế lại ở đây?”

Yến Oanh cũng Hạ Vy đang bàn luận sôi nổi nghe giọng nói này cất lên liền chăm chú xem tiếp

Thoạt sau,đến lượt Bạch Dương lên võ đài,chỉ là đáng người người nhỏ nhắn này thì làm gì được?

Đây là suy nghĩ chung của tất cả mọi người ở đây.Hazzz

Đáng tiếc!Đây là 1 suy nghĩ sai lầm trầm trọng

Một đàn anh bước lên sàn đấu

Cuối chào nhau xong,Bạch Dương nhanh chóng giành quyền tấn công,còn người đàn anh kia lại như không muốn đấu,chỉ tránh đòn thôi!

Bạch Dương noi khỏe miệng nhếch lên ý cười,sau đó lợi dụng sơ hở đối phương xoay người tung cú đá,làm đối phương té xuống ,cả người run mạnh rồi hét lên đau đớn

Hình dáng nhỏ bé của Bạch Dương quả thật đối lập với sức mạnh này

Hình ảnh trong thủy tinh cầu cũng hơi run nhẹ,sau đó phát lên tiếng nói trầm

“Cô gái này...chết tiết!”

Sau đó thủy tinh cầu chuyển cảnh.Bây giờ là 1 võ đường lớn,tiếng phạch phạch vang lên,trong sân tập,bóng dáng cao lớn của Tuấn Anh xuất hiện

Phạch

Xoay người rồi tung cú đá mạnh vào 1 khúc cây chiều ngang khoảng 20 cm Vài giây sau,khúc cây ấy chia ra 2 mảnh rồi 4 rồi 8...cứ thế rồi rớt xuống sàn

...

Khóe miệng Tuấn Anh cong lên nụ cười rạng rỡ

“Cuối cùng cũng có thể đạt được uy lực như cô gái kia!” _ Thủy tinh cầu vang lên tiếng nói này

Tôi thực sự không muốn thua cô ấy...

Tôi nhất định phải mạnh hơn cô ấy...

Vì...tôi muốn bảo vệ cô ấy!

Khu nghỉ ngơi của gia tộc nhà Tuấn Anh phía đối diện,có vài người tự tập lại nhìn về phía bên kia võ đường,thì thầm to nhỏ với nhau

“Đạo này tôi thấy cậu chủ ở võ đường nhiều hơn ở nhà nữa ấy!Chuyện này chưa từng xảy ra bao giờ?”

“Chưa hết đâu,tôi thấy cậu chủ mua rất nhiều sách về Teakwondo về xem à nha!”

...

Trong gian phòng cách đó không xa,1 người đàn ông nao đó nghe thế cười thầm

“Ai đã giúp con thay đổi đến thế Tiểu Anh?”

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: TÔI THÍCH CẬU LÀ SỰ THẬT

Yến Oanh cùng Hạ Vy như hiểu chuyện gì đó,nụ cười ranh mãnh.Sau đó Yến Oanh miệng lẩm bẩm thứ gì đó,đại loại là làm cho thủy tinh cầu biến mất.

Bây giờ sự tập trung của họ hướng về phía Bạch Dương và Tuấn Anh

Chỉ là...hình như 2 người họ vẫn như trạng thái cũ,1 người khép hờ đôi mắt,1 người ánh mắt có phần tức tối

“Cậu nghĩ xem,cớ sao tôi lại như thế?” _ Lúc này Tuấn Anh hai mắt nhìn thẳng vào Bạch Dương,cơ hồ như muốn truy hỏi đối phương

Bạch Dương lúc này đã ghen tức,giờ nghe câu hỏi này,không khách khí nói :“Tình Nhì”

...

Ghen đúng là loại hung khí chí mạng mà...

Bạch Dương sau khi nói xong 2 tiếng đó,lập tức mặt đỏ lên...

“Không,không phải vậy.Cậu đừng hiểu lầm?Thật ra là...” _ Tuấn Anh xua tay rồi nói gấp

“Hử?” _ Bạch Dương nhìn Tuấn Anh vẻ khó hiểu

“Thật ra...là vì...à,là vì...” _ Tuấn Anh lấp lửng nói

“Vì gì?”

“À là...”

...

Cứ như thế kéo dài được vài phút, Bạch Dương nhìn trời đã gần tối vội vã nói rồi xoay đi hướng về nhà: “Thôi, trời đã gần tối rồi, tôi về nhà chuẩn bị bữa tối đây, hôm khác gặp lại”

Những việc cần nói đã nói rồi, chuyện tiếp theo cô cũng đã chuẩn bị sẵn tâm lý rồi !

Sau đó cô quay bước định về nhà thì...

“5 phút thôi, cậu cho tôi nói hết đi!” _ Tuấn Anh nắm lấy tay Bạch Dương, cô cảm nhận được, tay Tuấn Anh đã run lên

Hazz biết sao được, đây là phản ứng có điều kiện của thân chủ nên khi phát giác ra mình đang nắm tay Bạch Dương, cả mặt cậu gần như nóng rang lên

“Cậu nói đi, nhưng chỉ 5 phút thôi”

“À thì...”

Bạch Dương quay người lại, hai mắt nhìn thẳng vào Tuấn Anh như chờ đợi điều gì đó

“Tôi thích cậu!”

Con gió từ phương nào bay đến làm tóc cả hai hất nhẹ lên. Chỉ là, Bạch Dương trừng mắt ngạc nhiên, còn Tuấn Anh mặt nóng rang cười gượng vài tiếng sau đó im bặt... Phong cảnh đã ngưng đọng như thế trong vài... à không, rất nhiều phút

“Hôm nay đã xảy ra nhiều chuyện bất ngờ làm mình sợ chết đi được, không lẽ vì thế mà làm khả năng nghe của mình giảm xuống trầm trọng sao?” _ Bạch Dương nghi

“Cậu nói giống với tôi đúng chứ? Làm sao có chuyện cậu thích tôi kia chứ!?” _ Không gian quá tĩnh lặng làm Bạch Dương xui xẻo nói ra câu này. Được rồi, xem như hôm nay không phải ngày may mắn với cô đi, nhưng có cần bị thảm đến thế không, đến nỗi lời nói thốt ra cũng không tự chủ được

“Không, lời tôi nói đều là sự thật. Tôi thật sự thích cậu, nếu không... tôi đã không vì cậu mà điên cuồng tập võ!?” _ Tuấn Anh đỏ mặt quay mặt sang hướng khác như tránh né

Mọi việc như đã sáng tỏ, không gian nơi đây cũng trở nên bình thường hơn, ít nhất là không khí đã hết nặng nề và ảm đạm

“Vì điều gì?” _ Bạch Dương ánh mắt liếc qua Tuấn Anh rồi nói

“Vì muốn bảo vệ cậu!” _ Mím cười tươi, Tuấn Anh vui vẻ nói

“Muốn đến nhà tôi ăn tối chứ?”

“Thế à, tôi bỗng dưng hơi đói, tạm ăn đồ cậu nấu vậy!”

“Cậu... đi chết đi!!!”

Thế rồi cả hai cùng rượt nhau trên con đường về nhà, trên khuôn mặt cong lên một nụ cười nơi khoé miệng

“Hazz, bọn họ quên cả chúng ta rồi! Ác thật” _ Yến Oanh than lên một tiếng rồi nhìn hai người kia mím cười khê

“Cậu không chào tạm biệt Bạch Dương trước khi đi à!” _ Hạ Vy khuôn mặt khó hiểu hỏi Yến Oanh

“Không cần đâu, việc này... ngay từ đầu cô ấy đã biết rồi!” _ Sau đó Yến Oanh mặt nhìn xa xăm, hồi tưởng lại 1 chuyện trong ký ức

“Khi nào các người mới hết bám theo tôi đây!?” _ Giọng nói bức bối của Bạch Dương hét lớn lên

“Khi nào cậu với Tuấn Anh thành đôi!” _ Mím cười tinh nghịch, Yến Oanh trả lời

...

Bây giờ việc này đã hoàn thành, xem ra chúng tôi phải đi rồi, tạm biệt nhé, Bạch Dương! Hi vọng sẽ gặp lại!

Vài lời : Do mình chưa nghĩ xong câu chuyện của Kim Ngưu nên tạm thời mình việc ngoại truyện về chuyện tình của Tinh Như và Gia Bảo nha! À, mình định sau này Bạch Dương sẽ xuất hiện ở 1 câu chuyện của một nhân vật khác (Các cung khác cũng vậy)

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: NGỌAI TRUYỆN (1) CÂU CHUYỆN CỦA TÌNH NHƯ VÀ GIA BẢO

Tôi là một đóa hoa hồng kiều sa ở chốn giàu sang ư?

Đáng tiếc, không phải vậy! Tôi chỉ đơn thuần là 1 cô gái có tính cách đơn giản và có phần lạnh lợi

Nhưng đáng tiếc, tôi lại phải giấu mình trong lớp vỏ kiều sa kia!

Chỉ có cậu hiểu tôi, chỉ có cậu yêu con người thật của tôi

Cảm ơn cậu!

“Tiểu thư, trời đã sáng rồi! Mong cô thức giấc!” _ Hơ, sáng nào tôi cũng phải nghe câu nói tưởng như ân cần nhưng thật ra trống rỗng tình thế này sao?

“Lui ra đi, ta sẽ xuống ngay!”

Sau câu nói, Tình Như mở mắt dậy. Đôi mắt màu vàng tựa như ánh mặt trời, làn da trắng ngần cùng mái tóc vàng xoăn từng lọn nhỏ và khuôn mặt thanh tú như 1 đóa hoa hồng rực rỡ chốn hậu cung.

Cô nhẹ nhàng bước xuống giường, tiến đến bên khuôn cửa sổ, ánh mắt lấp lánh nhìn lên bầu trời xanh

Phía trên mái nhà cô, một nam thiên sứ cười dịu dàng rồi cất cánh bay đi

“Tiểu thư, đã đến trường rồi à!” _ Trên một chiếc xe hơi sang trọng, một giọng nói nghiêm trang cất lên

“Được rồi, mở cửa đi!” _ Sau tiếng nói của cô, chưa đầy 5 giây sau, cửa xe được mở, cô nhẹ nhàng bước ra

Khoác trên mình bộ đồng phục màu xanh, cô đưa ánh nhìn vào ngôi trường trước mắt, sau đó cất bước vào cổng

“Đó là Tình Như đó, quả là mỹ nhân à nha!”

“Tớ yêu cậu, Tình Như!”

“Tớ lại thích Bạch Dương hơn!”

“Cậu muốn bị đánh bầm dập à?”

...

Cũng đã 3 tháng kể từ ngày cô vào trường THPT White, ở đây có rất nhiều nhân tài, rất nhiều người có xuất thân ‘bất bình thường’, có rất nhiều người đẹp.

Cô cũng nằm trong số đó!

Một trong hai đại mỹ nhân có xuất thân giàu có trong trường ư!

Vì thế mà các người bám theo tôi à, vì yêu thích con người thật tôi hay vì tiền nhà tôi?

Nhưng dù sao tôi cũng không quan tâm!

Bước vào lớp học, ánh mắt của cô hướng ngay đến chiếc bàn cuối dãy lớp học

Cậu ta vẫn chưa vào lớp à? Chán thật!

“Rengggg... Rengggg...”

Thầy giáo bước vào, cả lớp đứng nghiêm trang chào.

“Gia Bảo có cuộc họp khẩn hội chủ tịch học sinh nên nghỉ hôm nay, đã được chấp thuận” _ Vị giáo viên này được biết với biệt danh “kiếm lời”... Đúng là thế thật.

Nhưng không biết có chuyện gì thế nhỉ? Hi vọng cậu giải quyết ổn thỏa

Nói rồi, ánh mắt cô nhìn ra cửa sổ lớp học

Từ cửa sổ, một chiếc lông vũ màu hồng nhạt rơi xuống, nhẹ nhàng phát sáng rồi biến mất theo làn gió

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sứ Biệt Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: NGỌAI TRUYỆN (2) CÂU CHUYỆN CỦA TÌNH NHƯ VÀ GIA BẢO

Khẽ nhíu mắt khó hiểu, sau đó khuôn mặt cô càng lúc càng biến dạng

Nguyên lai là vì...

Từ cửa sổ lớp học, một anh chàng mỹ nam xuất hiện, à không, phải nói là cất cánh bay ở giữa không trung mới phải!

Chàng trai này nhìn thấy cô, nháy mắt tinh nghịch rồi cười tươi

Xem ra mình đã bị hoa mắt rồi, bị thám bí thám chết đi được!

“Thưa thầy, em cảm thấy hơi khó chịu, em đến phòng y tế đây” _ Ngồi bật dậy, cô bước nhanh khỏi lớp, khuôn mặt đỏ lên dần

Phía sau, cả lớp khuôn mặt ngẩn ngơ nhìn ra cửa lớp

Chết tiệt! Chỉ vì chuyện không đâu mà làm mất hình tượng cả rồi

Đi trên hành lang, cô không khỏi tức giận vì chuyện này, tuy nhiên không thể quay lại lớp học được. đành vậy!

“Cậu làm gì ở đây thế?” _ Giọng nói trầm cất lên phía đối diện cô

Ngước đầu lên, cô tất nhiên biết người trước mặt mình là ai, đôi mắt sáng lấp lánh nhìn người đó

Đó là Gia Bảo

Diễn tả sao về người này nhỉ?

Có lẽ là khuôn mặt tuấn tú, là khí sắc anh dũng, nhưng lại mang nét lạnh lùng với đôi mắt màu bạc

Nhất thời ngạc nhiên, cô ngăn người ra. Người đứng trước mặt cô cảm thấy khó chịu hỏi lại lần nữa

“Cậu làm gì ở đây?”

“À, là... là... tôi hơi mệt nên định xuống phòng y tế nằm nghỉ, ha ha...”

...

“Thôi, cậu lên lớp đi, tôi đi trước” _ Nói rồi cô chạy thật nhanh, lướt qua Gia Bảo, sau đó bỏ lại cậu ta ở khoảng hành lang trống

Gia Bảo quay lại, khẽ nhếch môi cười, sau đó quay lưng đi về lớp

Nằm trên giường bệnh ở phòng y tế, cô nhắm mắt lại rồi thở dài

Phòng y tế này thật sự rất nhỏ, cô quản lý lại rất hay không có mặt ở đây nên giờ chỉ có mình cô trong nơi này

Có lẽ là vậy nếu như...

Cái tên kia không xuất hiện một cách cực kỳ “bình thường” ở đây

Vấn đề mấu chốt ở chỗ,cái tên lạ mặt này chính là người cô mới gặp lúc nãy

“Anh...anh là ai?”_Hôm nay rõ xui xẻo,bao nhiêu hình tượng của cô vì tên lạ mặt này phá hủy,chết tiệt!

“Cô hỏi tôi là ai à!?Tôi tên Gia An,là người được phái đến đây để giúp cô trong chuyện tình cảm a,à mà cô đẹp quá à,nhưng đáng tiếc, không bằng tôi,hồ hô...”

(Thành thật xin lỗi Gia An!!!)

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: NGOẠI TRUYỆN (3) CÂU CHUYỆN CỦA TÌNH NHƯ VÀ GIA BẢO

“Tiểu thư,cô đã tỉnh chưa ạ?”

Mở mắt dậy,cô chỉ thấy loáng thoáng vài mảng hình ảnh,rất quen thuộc,là phòng của cô

“Tại sao ta lại ở đây!?Ta không phải đang ở...”

“Dạ thưa,tiểu thư đã nằm bất tỉnh ở phòng y tế,sau khi mọi người đưa tiểu thư về và kiểm tra sức khỏe cô,thì cô đã ngủ 2 tiếng rồi ạ!”_Người hầu gái kia khẽ cúi đầu rồi nói nhỏ

“Cô ra ngoài đi,tôi ngủ trước đây!”_ Cô lúc này chỉ muốn ở 1 mình thôi,quá nhiều chuyện kỳ dị xảy ra cả ngày nay rồi

“Vâng thưa tiểu thư,à mà...”_ Giọng cô hầu gái có phần lấp lửng,ánh mắt như muốn né tránh cô,rồi cất lên tiếng nói yếu ớt

“Hừ”_ Có việc gì sao?Cô nhú mắt nhìn

“Ngày mai cha tiểu thư sẽ quay về nhà,nghe nói có việc muốn bàn với tiểu thư ạ!”

“Được rồi,lui ra đi!”Cô nhắm mắt lại,sau đó xua tay,cô hầu gái thấy thế khẽ cúi chào rồi bước ra khỏi phòng

Căn phòng rộng lớn này giờ chỉ còn mình cô,yên tĩnh đến đáng sợ trong đêm tối

Ông ta quay về đây làm gì chứ?

Cô quả thực không muốn gặp người này,dù đó là cha cô

Một người vì người đàn bà khác vứt bỏ mẹ cô và cô,nếu không phải ông ta biết mình không còn khả năng sinh con thì giờ cô sẽ ở đâu đây?

Là ở nơi sang trọng này hay ở những mái nhà cũ kỹ trước kia?

Cô nguyện theo ý ông ta,trở thành bông hoa kiêu sa nhưng đầy gai

Chỉ vì muốn mẹ cô ở nước Pháp xa xôi sống an nhàn,hạnh phúc.Mỗi năm chỉ gặp mẹ 1 lần,cô cũng miễn nguyện

Nói đến đây,cô nhắm mắt lại,từ từ chìm vào giấc ngủ

Trong giấc mơ,cô nhìn thấy mình và mẹ đang ở trên cánh đồng hoa ôai hương gần nhà đang vui đùa cùng nhau,mỉm cười tươi như hoa

Giọt nước mắt của cô rơi xuống,trong vô thức,để rồi,cô chìm vào giấc ngủ thực sự

Từ căn phòng của cô,Gia An bay lướt qua,rồi nhắm mắt lại,trầm tư lạ thường

Anh vốn định giới thiệu với cô về mình đang hoàng hơn lúc nãy,nhưng xem ra phải đợi thêm nữa rồi

...

Cô là một bông hoa đẹp,nhưng vì đơn độc nên trên mình phủ đầy gai,vì đơn độc...

Tỉnh giấc,cô mở mắt dậy.Hôm nay trường cô được nghỉ.Nhưng không hiểu vì sao cô lại thức sớm đến thế

Mặt trời còn chưa ló dạng nữa là

Nhìn ra cửa sổ,cô nhắm mắt lại rồi cất tiếng

“Anh rốt cuộc là ai?”

“Sao cô biết tôi ở đây?”

“Hôm qua anh chắc chắn có chuyện mới tìm tôi,đáng tiếc tôi lại ngủ, nên chắc chắn anh sẽ tìm cơ hội khác”

“Thông minh”

“Nói đi!”_Đối với những thứ không ai nhìn thấy,cô cứ nhiên không cần làm vẻ

“Tôi đã nói với cô rồi còn gì,tôi muốn giúp cô trong chuyện tình cảm”

“Tôi không cần,xéo ngay cho tôi”_Việc của tôi,anh không liên quan!!!

“Đáng tiếc thừa quý cô,khi nào chưa hoàn hành xong nhiệm vụ,tôi vẫn sẽ bám theo cô...đến chết còn được,he he!”_Cười lên vài tiếng quỷ dị,Gia An nhìn cô rồi nói

“Thế anh muốn gì?”

“Tôi nói rồi đấy!”_Tên đáng chết này,nhưng dù sao...có người giúp vẫn hơn mà...

“Thế...giúp như thế nào?”_Khuôn mặt xinh đẹp của cô hơi đỏ lên,nên là...dễ thương thật!

“He he,thế thì nghe tôi nói nhé,có phải Gia Bảo có một người bạn tên Tuấn Anh chứ...”

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Biệt Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: NGOẠI TRUYỆN (4) CÂU CHUYỆN CỦA TÌNH NHƯ VÀ GIA BẢO

“Tiểu thư,ông chủ đã về,mời tiểu thư đi theo tôi ra đại sảnh đón ngài ạ?”

“Ta chưa ăn sáng,đưa ta đến phòng ăn mau!”

“Thưa tiểu thư...”

“Người cãi lời ta !”_ Trùng mặt nhìn người hầu,sau đó cô bước về hướng phòng ăn.Người hầu gái thấy thế cuối đầu sợ hãi đi sau

Hai người đi khuất theo lối hành lang,rồi biến mất

Ở nơi phòng ăn,cô nhẹ nhàng bước vào

Cô ngay từ đầu không muốn chào mừng người kia về nhà,thế vì sao lại phải cất công ra chào đón?

Đáng tiếc,người kia là cha cô,tính cách cũng nhưng trí thông minh của cô rõ ràng thừa hưởng từ người này.Cô muốn tiến 1 bước,ông ta đồng thời tiến 2 bước,rõ ràng không chờa đường tiến hay lui cho cô

Trong phòng ăn,tất cả người hầu đứng thành hai hàng,ở giữa bàn là 1 cha cô,dáng vẻ uy nghiêm,bề thế đang ngồi ăn sáng.

Cô không nói gì,bước đến bàn ăn,khẽ gạt đầu xem như chào hỏi lấy lệ rồi ngồi vào bàn ăn

Cô hầu gái đem đồ ăn đến,cẩn thận đặt trước mặt cô rồi sợ sệt cúi chào sau đó gấp rút vào bếp làm việc

Những người hầu khác khuôn mặt trắng bệch,như không còn giọt máu nào trong người.Họ biết,hai cha con kia chỉ là danh nghĩa chứ bên trong chẳng có gì cả!Nếu so với 1 vụ buôn bán thì chẳng khác là bao

“Hôm nay con đi với ta,ta có chút chuyện cần con làm!”

“Vâng!”_ Cô cầm tách trà nóng,nhẹ nhàng hóp 1 ngụm nhỏ

Phía sau,Gia An thấy thế nói thầm vào tai cô : “Cô diễn kịch giỏi thật!”

Cô mỉm cười,trong lòng thâm giễu cợt bản thân

Tuy là nói ‘đi cùng con’ nhưng đi cùng cô 30 phút sau thì lập tức phải về công ty,bỏ cô lại ở cửa hàng thời trang đắt tiền này rồi căn dặn cô phải mua trang phục và trang sức cho buổi tiệc tối nay

Cô không quan tâm,cầm tấm thẻ người kia mới đưa,tùy tiện mua 1 chiếc váy dạ hội cùng 1 vài trang sức người bán hàng giới thiệu xem như đã hoàn thành nhiệm vụ

Sau đó cô cùng Gia An vào tiệm sách mua vài quyển sách về Teakwondo và Thiền văn học

Thế giới của con trai có lẽ nên xem qua 1 chút,đặc biệt là sở thích của họ_ Ý kiến của Gia An đó

Trong lúc về nhà,cô tiện thể mua một ít len đan khăn chòang,tất nhiên không phải cho cô

Lấp lánh ánh vàng bạch kim,và sự tỏa sáng của những viên kim cương đắt giá được đính trên từng phím đá,trần nhà, khắp cả căn phòng rộng lớn này

Cô từ trên cầu thang lớn bước xuống.Bên cạnh là cha mình

Cô- với chiếc váy dạ hội màu tím,với đôi mắt sáng như ánh trăng,với mái tóc vàng rực rỡ,với vẻ đẹp kiêu sa,hôm nay bỗng phát hiện mình sắp trở thành món hàng hóa đã có chủ

Được rồi,diễn tả sâu xa chỉ làm một việc rắc rối thêm,nói đơn giản là cô đã có 1 hôn ước với con trai của chủ tịch tập đoàn đối tác của cha cô

Nghe đâu là người con trai đó đề nghị,buổi tiệc hôm nay cũng vì việc này mà ra

Hôn ước với 1 người cô chưa từng gặp ư?

Ánh mắt khẽ thoáng nét buồn bã,sau đó cô bước ra sân thượng nơi này

Bầu trời hôm nay như trải một tấm nhung đen,chi là một màu đen âm ảm,dưới sân thượng là khu vườn hoa tĩnh lặng

“Chán thật,tên kia là ai kia chứ?Chỉ tại nhà người mà ta đây trở thành hoa có chủ!Ta quyền rủa cả dòng họ nhà người,cầu trời nhà người sinh con ra là thứ bán nam bán nữ.Hừ!”_ Nhìn xung quanh chẳng có ai,cô nhìn ra vườn hoa,hét lên

“Khụ khụ”_ Từ dưới vườn hoa,có tiếng ha khan cất lên,cô khẽ nhìn xuống,chỉ thấy 1 bóng người chạy mất

Dù sao cũng chẳng sao,cho dù ai nghe thấy thì sao chứ,trời tối thế kia sao có thể nhìn rõ mặt mình

Khi bước vào,lại nghe tin vị con trai đó không có hứng thú đến buổi tiệc này,hẹn hôm khác gặp mặt cô.Tình Như chúng ta đã muốn cầm dao giết người rồi!

Đã thế về nhà,tên Gia An kia lại biến đâu mất,chẳng kiếm được kẻ nào để cô trút giận lên.Đành ôm nỗi tức giận này cho vào quên lãng rồi đi ngủ vậy

Thật là tức chết!

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Biết Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: NGOẠI TRUYỆN (1)

CHƯƠNG XXIX : NGOẠI TRUYỆN (1)

CÂU CHUYỆN CỦA TÌNH NHƯ VÀ GIA BẢO

Buổi tối, bên khuôn cửa sổ lớn, Tình Như ngồi trên chiếc ghế gỗ chăm chú đan len. Đôi mắt ngậm tràn sự ngọt ngào, khóe miệng vẫn còn đọng lại nụ cười.

“Tối rồi, cô không ngủ thì cũng cho người khác ngủ chứ!” _ Từ phía sau cô, tiếng nói đó cất lên, chủ nhân giọng nói ấy sau đó ngáp dài 1 tiếng

“Tôi nhờ cậu thức sao? Mà hồi nãy cậu đi đâu vậy?” _ Liếc mắt về phía sau, cô giọng không trầm không bổng nói

“Tôi chỉ đi gặp người quen thôi! Có nói cô cũng không biết”

“Làm như tôi muốn nghe lắm vậy! Dù sao ngày mai tôi còn việc quan trọng để làm nên ngủ trước đây” _ Nói rồi cô cùng Gia An mỉm cười quý dị, sau đó cô bước lên giường chìm vào giấc ngủ

“Tuấn Anh!” _ Tình Như vừa hét lớn vừa vẫy tay chào Tuấn Anh qua cửa sổ trong lớp học

Tuấn Anh thấy thế hơi ngạc nhiên, sau đó mỉm cười nhẹ rồi hỏi : “Có việc gì à?”

“À, chỉ là mình định ăn mời cậu ăn trưa với mình thôi!”

“À...” _ Tuấn Anh nhú mày lên khó hiểu? Anh với cô tuy có quen biết nhưng không đến mức này. Thế sao...

“Mình chỉ muốn hỏi cậu một chút về Teakwondo thôi, mình muốn học 1 vài động tác tự vệ ấy mà” _ Mỉm cười dịu dàng, cô cất tiếng

“Nhưng mà...”

“Chẳng lẽ cậu đây xem thường gia tộc... tớ thế à?” _ Cô nhẹ nhàng nói, đôi mắt khép hờ, nhìn sang hướng khác tạo vẻ thê lương buồn thảm, nhưng đối với Tuấn Anh thì như ép buộc hơn thì phải...

“Vậy à, cũng được” _ Tuấn Anh nói, sau đó vẫy tay chào tạm biệt

Cô chỉ mỉm cười, rồi bỏ đi

Ở phòng ăn của trường, Tình Như cầm khuây thức ăn của mình nhanh chân ngồi cạnh Tuấn Anh, khẽ mỉm cười định bắt chuyện. Chỉ là...

Gia Bảo sao lại ở đây thế?

Cô nhìn Gia Bảo ngồi đối diện, cầm 1 quyển sách đọc. Đáng vẻ suy tư có phần lạc lõng chốn ồn ào này, nhưng tính cách anh bạn tâm sao? Anh điềm tĩnh bình thản đọc sách như không

Nhưng đó cũng là điểm cô thích ở anh

Nhưng mà... nói chuyện này ở đây thì không thích hợp mấy thì phải?

Cái không khí ngột ngạt này sao chỉ có cô cảm thấy thế này...

“À Tình Như, cậu định hỏi tớ về Teakwondo mà, thế cậu muốn hỏi về động tác nào?”

Đúng lúc ấy, Gia Bảo dời mắt khỏi quyển sách, hướng mắt nhìn cô. Tim cô đang đập nhanh liên hồi, nhìn thấy ánh mắt Gia Bảo càng đập nhanh hơn nữa

“À, thế chiều nay tớ đến võ đường nhà cậu rồi nói tiếp nha, bye!” _ Nói rồi cô nhanh chân chạy đi mất, trên khuôn mặt vẫn còn vài mảng đỏ lên

“Á” _ Nên nói hôm nay là ngày xui của cô không, hazz, bất cần đụng vài người khác rồi... xui xẻo thế!!!!

“Xin lỗi, tôi không cố ý, thành thật xin lỗi” _ Vừa kéo tay người kia lên, cô vừa cất tiếng xin lỗi

“Không sao, đó là... sọi chi đó?” _ Trước mặt cô là 1 mỹ nữ a, khá nổi tiếng trong trường đó chứ, hình như tên Bạch... Nhưng sọi chi đó là gì?

“Chỉ đồ?”

“À không có gì đâu,tôi đi trước đây!” _ Cô gái trước mặt cuối chào,sau đó bỏ đi

Cô như nhớ lại chuyện lúc này,khẽ đỏ mặt sau đó quay về lớp

Trong lúc đó ở phòng ăn

“À mà Gia Bảo,bình thường tớ có thấy cậu đến phòng ăn đâu,sao hôm nay lại...” _ Tuấn Anh khó hiểu hỏi

“Thích thôi.Chiều nay qua nhà cậu chơi,nhớ chuẩn bị tiếp đãi!” _ Sau đó anh gấp quyển sách lại,ung dung bước ra khỏi phòng ăn

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sứ Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: NGỌAI TRUYỆN (1)

CHƯƠNG XXX : NGỌAI TRUYỆN (1)

CÂU CHUYỆN CỦA TÌNH NHƯ VÀ GIA BẢO

___KẾT___

Thế là cũng sau 1 tuần...Tình Như bám theo Tuấn Anh

Đôi lúc nghĩ lại...sao cô ngỡ ngàng thế,tự nhiên nghe theo tên Gia An chết tiệt kia...Làm mọi chuyện trở nên quái đản thế này!

Nhưng thôi...giờ mà thay đổi còn quái đản hơn

Chỉ là,mỗi lần gặp Gia Bảo thấy gượng làm sao í?

Chết tiệt!

Cuối tuần,cô mệt mỏi ngồi dậy đón lấy ánh nắng sớm.

Hôm qua cô đã tỏ tình với Tuấn Anh,tất nhiên sau đó lộ cả bộ mặt thật của mình!

Nói thế thì nghe như cô là kẻ ác,nhưng mà...hazz,quả là vậy thật...dù có 1 chút thôi...

“Thức rồi à?” _ Gia An thấy cô thức giấc,tùy tiện hỏi

“Ừ”

Sau đó cô thay đồ,mặc lên mình chiếc váy trắng chất vải thô với những đường ren cắt điểm xuyên hai bên cánh tay,xoa tóc ngang vai.Sau đó bước xuống nhà ăn sáng,Gia An thấy vậy cất cánh theo sau

Những việc sau đó,cô chỉ ngồi ở nhà đọc sách hoặc đan len trong phòng,cả hôm ấy ngoài việc xuống nhà ăn,cô chỉ quanh quẩn trong phòng

Gia An thấy thế đã chuồn đi đâu mất,nhưng khi phát hiện cô cũng chẳng bận tâm mấy,cô không muốn trối buột người khác bên mình

Đêm đến,cô đặt những quyển sách vào ngăn tủ,rồi quay về giường ngủ

Sáng hôm sau,cô trong người bỗng có 1 suy nghĩ

Hôm nay,cô thật sự muốn có một bước ngoặt

Cô không muốn bám theo Tuấn Anh nữa, không muốn nhìn Gia Bảo bằng ánh mắt lấp liếm nữa, không muốn...

Nên cô muốn chấm dứt việc này... dù quái đản đi chăng nữa!

“Này,hôm nay sao cô không theo Tuấn Anh đến CLB Taekwondo hử?”_Sau giờ học,Gia An thấy cô đi về hướng cổng trường,khó hiểu hỏi

“Tôi không thích,nếu đã không thích thì có nhất thiết phải dối lòng không!”_ Câu nói này rất đúng với trường hợp này,nhưng cơ hồ tôi cảm thấy nó như 1 lời đính chính của cô với chính mình?

“Vậy sao?Được thôi,tùy cô,nhưng mà...hình như Gia Bảo vừa đi đến CLB Teakwondo với Tuấn Anh à nha?Không biết...”

Vù!!!

Chạy cấp tốc đến CLB Teakwondo,cô trong lòng thầm nghĩ: “Tại sao Gia Bảo lại đến đó chứ?”

Nhưng chính hành động này của cô nên mọi việc không thể quay lại,đành tiếp tục vậy

“Tình Như...cậu lại đến nữa à?”_ Tuấn Anh nhìn thấy cô,ánh mắt lộ vài tia sợ hãi

“Thế thì sao nào?Chẳng lẽ cậu không có ý chào mừng tôi?”_ Ánh mắt khẽ liếc qua Tuấn Anh,gọng nói cô có nét xấu xa sau đó cô cất bước vào phòng tập

May thật,suýt tý nữa thì bị lộ cả...may may quá...!

Nhưng chỉ nửa giây sau,cô nuốt lại lời vừa nãy!

Cách cô khoảng 10 bước chân,Gia Bảo ánh mắt có chút gì đó khác thường nhìn cô.Điểm khác thường này là vì cô cảm thấy ánh mắt đó đã trở nên lạ lẫm,cũng có chút gì đó cảm thấy quen thuộc...có lẽ là vì cả tuần nay cô đều tránh ánh mắt đó,hoặc nếu có nhìn vào,cũng chỉ là thoáng qua.

Bình tĩnh!Hít thở sâu nào!

Vừa trấn an bản thân,cô vừa ngồi vào hàng ghế bên cạnh Gia Bảo.Còn anh như không 1 chút để tâm,hướng ánh nhìn lên sàn đấu nhìn Tuấn Anh đấu.Cô thấy vậy chăm chú nhìn anh

Hôm nay anh cũng như mọi ngày,vẫn đôi mắt màu bạc,vẫn dáng người thư thả như tự tách mình ra khỏi mọi người,khỏi không gian ồn ào náo nhiệt

Rồi anh bắt đầu đọc sách,ở một phòng tập võ?

Được rồi,cô khẳng định,đây chỉ là...sở thích của anh thôi...nhì!?

Tất nhiên sau đó,xem như không để tâm đến việc này,cô tiếp tục chăm chú nhìn anh

“Tình Như,mọi việc như ý muốn rồi!”_ Cong lên nụ cười,Gia An nói,gọng nói có phần bí hiểm,ánh mắt nhìn về phía trước.

Có trò vui gì à?

Cô khó hiểu,liền hướng theo ánh nhìn của Gia An

Đúng là trò vui thật!Đúng là thuận theo ý cô thật...

Đại loại trước mắt cô là cảnh tượng...Tuấn Anh nhặt lên trong đồng sách vừa rớt 1 bức phong thư nhỏ,tò mò khi thấy tên mình viết trên đó nên mở ra xem,còn phía sau Bạch Dương đang chạy thật nhanh đến chỗ Tuấn Anh đứng

Sau đó Bạch Dương chạy ra khỏi phòng tập,Tuấn Anh thấy vậy chạy theo sau,bỏ lại lá thư kia!

Có phải vì anh ta muốn nghe lời đó từ người thật không

Ích kỷ thật!Nhưng nếu là cô,cô cũng muốn như vậy!

Sau việc đó,cô xem như hoàn thành nhiệm vụ của mình,bước ra khỏi trường

“Mời tiểu thư vào!”_ Trịnh trọng mở cửa xe ra,người hầu của cô cúi đầu xuống tôn kính nói

“Tình Như,tôi đưa cô về”_Phía sau cô cất lên 1 giọng nói,chỉ có đều trong giọng nói ấy có vài phần thờ gấp,chủ nhân của nó trên khuôn mặt cũng đã xuất hiện vài giọt mồ hôi

Cô quay lại,ánh mắt sáng lấp lánh nhìn chủ nhân giọng nói – Gia Bảo.

Người hầu cô nhìn thấy Gia Bảo,khẽ hiểu chuyện cuối chào rồi cùng chiếc xe đi mất

Bầu trời bây giờ như 1 bức tranh nhiều tầng sinh động,chiều tà tạo nên khung cảnh màu xanh trời hòa cùng màu hồng cùng xen kẽ màu cam,ánh chiều tà thật đẹp

Cô cùng Gia Bảo đi đến ngã tư con đường,cô quay lại,nói “Tạm biệt nha!mai gặp lại!”

Sở dĩ cô nói như thế vì hướng nhà cô và Gia Bảo khác nhau,có lẽ đến đoạn đường này giờ đi là giống nhau thôi

Cô bây giờ có lẽ đã từ bỏ,màn kịch đã hạ màn rồi,cô lúc ấy còn diễn chỉ là muốn giúp Tuấn Anh mà thôi

“Tại sao?Tôi đã bảo là đưa...em về tận nhà mà!”

Nghe thế,cô quay người lại,tiếp tục về bước từng bước chân về nhà cô,cùng anh

Đến nhà cô,cô mở cánh cửa màu đen rồi bước vào nhà,sau đó khẽ quay người lại nói : “Có lẽ cậu có thể về nhà rồi!”

“Tình Như à,hãy đợi đi,rồi 1 ngày nào đó,con đường về nhà của chúng ta sẽ nằm cùng 1 hướng”_ Gia Bảo nói thế,sau đó quay đi

Cô nghe thế,hiểu ngầm được ý nghĩa,mỉm cười dịu dàng

Có lẽ thôi,dù sao tôi cũng có hôn phu rồi.Cậu với tôi...cơ bản là không thể!

Gia Bảo sau khi đến nhà Tình Như,lúc này đang trên đường về nhà

Từ xa,1 chiếc xe hơi sang trọng đi theo sau cậu,đến lúc cả 2 đi đều nhau,xe dừng hẳn lại,từ khoang sau xe,1 thiếu niên mặc áo vest bước ra,khẽ cúi đầu chào anh.

“Cậu chủ à,mời cậu lên xe!”

Anh không nói gì,chỉ thuận theo ý người kia,ngồi vào khoang xe,người kia thấy thế vào theo

Xe bắt đầu chạy,người lúc này khẽ hỏi anh : “Thưa cậu chủ,cuối tuần này chúng ta có lịch trống,cậu chủ có định hôm ấy tổ chức buổi tiệc xem mặt vị hôn phu của cậu không ạ.Dù sao hôm trước chúng ta đã thất lễ không đến rồi...”

Bỏ qua lời nói ấy,Gia Bảo nhìn lên trời,đôi môi nhẹ cong lên

Anh nói là anh sẽ làm,chờ đi,cái anh cần là thời gian!

Lúc đó anh sẽ nói câu yêu em,Tình Như!

(Ý ngầm câu nói vừa nãy các bạn thì đoán xem

Gợi ý nhá : Theo bạn nếu con đường của bạn về nhà giống 1 người thì quan hệ của 2 người là gì?

Chương tiếp theo : Kim Ngưu

Nếu có thể bên em,anh nguyện có thể là làn gió mãi mãi

Nhưng anh biết,người em yêu ngay từ đầu không phải là anh

Nhưng anh muốn bên em,cho dù phải mang trên mình 2 chữ “anh trai”

Anh sẽ chờ ngày em tìm anh!Mãi mãi sẽ chờ

(À,”anh em” này là trong “anh em kết nghĩa” nha)

Xin lỗi nha, lần này hơi dài!^^

Bạn đang đọc truyện *Khi Thiên Sư Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.